

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 6. СЕПТЕМБРА 2004. ГОДИНЕ**

Председник већа: Констатујем да су на главни претрес дана 6. септембра 2004. године, са почетком у 10,00 часова, пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Београд, Устаничка број 29, судница број 1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03 окр. Милорада Улемек и др., због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из члана 122 Основног кривичног закона и друга, по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу судија Марко Кљајевић, председник већа, судије чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћници породице оштећеног председника Владе Републике Србије др. Зорана Ћинђића адв. Рајко Даниловић и Срђа Поповић, пуномоћник мајке погинулог председника Владе Републике Србије др. Зорана Ћинђића, Миле Ћинђић, адв. Радивоје Пауновић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић, окр. Милорад Улемек са браниоцима адв. Момчилом Булатовићем, Слободаном Миливојевићем и Марком Миливојевићем, окр. Звездан Јовановић са браниоцем адв. Ненадом Вукасовићем, браниоци окр. Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адв. Слободан Миливојевић и Александар Поповић, бранилац окр. Нинослава Константиновића адв. Дејан Лазаревић, бранилац окр. Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић, бранилац окр. Сретка Калинића адв. Александар Ђорђевић по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адв. Владана Вукчевића, бранилац окр. Милана Јуришића званог «Јуре» адв. Драган Крстићевић, окр. Душан Крсмановић са браниоцем адв. Вељком Делибашићем, окр. Саша Пејаковић са браниоцем адв. Гораном Петронијевићем, окр. Бранислав Безаревић са браниоцем адв. Жељком Грбовићем, окр. Жељко Тојага са браниоцем адв. Зораном Николићем.

Председник већа: Да ли има предлога у вези одржавања главног претреса и његовог наставка?

Адв. Биљана Кајганић: Обзиром да Дејан Миленковић више није у бекству и да није недоступан државним органима, те да не постоје разлози да му се суди у одсуству, ја предлажем да се данашњи главни претрес одложи до момента изручења Дејана Миленковића. Наиме, ни у теорији, ни у пракси, није спорно да лице које је чак и ако је у иностранству позната адреса, и ако још није покренут поступак за екстрадицију, све док држава која га тражи не покрене поступак екстрадиције, и док не добије званичну одлуку органа који одлучује у другој држави о екстрадицији, не може се сматрати да је лице у бекству, односно да није доступно државним органима и због тога, значи имамо и такве судске одлуке, због тога се ни у овој ситуацији, када је већ покренут поступак за екстрадицију, када је донета одлука за изручење, а истовремено ми се нисмо ни жалили на саму одлуку о изручењу, већ на неке друге ствари које сматрамо битним за овај конкретни случај, а обзиром да нису примењене одредбе Европске конвенције о изручењу које су сматрамо битним да буду наведене у самој одлуци. Значи питање је дана његовог изручења и сматрамо да не постоје, који су то тако важни разлози да у овом тренутку, у ситуацији када ови услови не стоје, када не постоје ови разлози, да се данас настави са суђењем, када је изричит закон и тражи присуство окривљеног, да би се могло судити Дејану Миленковићу, значи не може му се судити у одсуству. Обзиром да на прошлом претресу сте донели одлуку на предлог тужиоца, да су Дејан Миленковић и Пажин, нужни саизвршиоци, и да се не може раздвојити поступак, значи потребно је јединствено суђење, то је Ваш став, у том случају апсолутно је немогуће наставити даље овај главни претрес. Ја се слажем да је потребно хитно радити у овом случају, да су људи у притвору, да је озбиљан предмет, да је потребно наравно што пре донети и мериторну одлуку, али ми то ипак не можемо урадити на тај начин што ћемо кршити закон и оно што гарантује закон у овом случају, суђење Дејану Миленковићу у његовом присуству. За то да на дужину трајања поступка и чак на то да ли ћемо бити у ситуацији да утврдимо материјалну истину, мислим да је далеко више проблема на другој страни него ова ситуација да за одређено време одложимо суђење. Врло кратко време. При томе мислим на то да су многи окривљени саслушавани без присуства браниоца, да су изјаве узимане уз наглашену тортуру, да документацију нисмо имали комплетну све време, од самог почетка суђења, ми браниоци, да не можемо да контролишемо записник, да постоје кривичне пријаве поднете и у односу на Специјалног тужиоца и у односу на председника судског већа, да коначне одлуке нису донете од стране судских органа и много друго што ће сигурно допринети да ће овај поступак дуже трајати. Значи то је последица или намерног или

ненамерног рада органа и људи који су радили у овом поступку, службених лица, и због тога сматрам да је наше ангажовање на примени закона свих који смо у поступку, значи почев од тужиоца, председника суда и нас адвоката, превасходно, значи на томе морамо да инсистирамо, наравно и на брзини рада али не само на брзини и не само да се кријемо иза те брзине, а да у суштини радимо онако како не треба, како закон не налаже, кријући се да, ето нама је стало што пре да донесемо одлуку. Битно је, каква ће та одлука да буде, да ли ће она бити на закону заснована, и да ли ћемо бити у ситуацији да заиста утврдимо материјалну истину или не. На овај начин мислим да ми нећемо пуно добити наставком суђења данас, а евидентно је да ће изручење бити у овом месецу. Јер 24. августа, то исто сматрам за потребним да вам кажем, 24. августа је нама уручена одлука о изручењу. Рок за одлуку од стране Врховног суда је 8 дана. Након тога одлучује министар правде, тако да очигледно при крају је сам тај поступак изручења и сматрам да у том смислу треба донети одлуку о одлагању, посебно имајући у виду да сви касније изведени докази без присуства Дејана Миленковића, морају бити поново извођени и из разлога целисходности, и економичности, апсолутно је неприхватљиво да се настави поступак и изводе касније докази без његовог присуства. Толико. Хвала.

Председник већа: Завршили сте?

Адв. Биљана Кајганић: Да.

Председник већа: Добро. Право на изјашњење на предлог браниоца адв. Биљане Кајганић имају заменици Специјалног тужиоца. Изволите. Има реч Милан Радовановић.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја се противим овом предлогу одбране. Сматрам да и даље стоје законски услови да се окривљеном Дејану Миленковићу суди у одсуству. Најпре, суд је ситуацију везану за суђење у одсуству већ један пут ценио и донео одлуку о томе. У међувремену, једино што се можда могло применити то је питање да ли је окривљени у бекству и да ли је доступан државним органима. И да прихватимо чињеницу да више није у бекству, у овом тренутку ни фактички ни правно он није доступан нашим државним органима. Ни једну радњу ни правне ни фактичке природе, наши државни органи према окривљеном Миленковић Дејану не могу предузети. Према томе и даље стоје услови из члана 304 став 2 Законика о кривичном поступку, који предвиђају могућност суђења у одсуству, за које ја сматрам да и даље стоје и да има могућности макар да ову процесну радњу, везану за саслушање односно испитивање окривљеног Улемека извршимо. На крају крајева, и присуство окр. Дејана

Миленковића који физички не би био у могућности да буде присутан испитивању окривљеног је један разлог више да се настави са овим главним претресом.

Председник већа: Хвала. Имају право и браниоци да се изјасне о предлогу адв. Биљане Кајганић, браниоца окр. Дејана Миленковића коме се суди у одсуству. Укратко, ако можете. Има реч адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Уважени судија, ја принципијално апсолутно подржавам став колегинице Биљане Кајганић. Мислим да сви они разлози, аргументи, које је она дала образлажући свој захтев за одлагање главног претреса, апсолутно стоје и да ничим нису доведени у сумњу, и да је тако заиста, по слову закона. Тако и по оптужници, дат квалитет статусу Дејана Миленковића у вези са осталим оптуженима, тако да је апсолутно неопходно његово присуство и суђење у његовом присуству. Став уваженог тужиоца, да он прихвата и да може да прихвати да Дејан Миленковић више није у бекству, је довољан разлог да нема места примени члана 304. Јер, каже, 304 став 2 да се оптуженом може судити у одсуству само ако је у бекству, или иначе није достижан државним органима, а постоје нарочито важни разлози. Значи сам је тужилац признао да је Дејан Миленковић доступан државним органима, да је то тако говори и чињеница да су државни органи Државне заједнице Србије и Црне Горе, предузимали одређене мере и том Дејану Миленковићу уручивали одређене одлуке након његовог лишења слободе. Према томе, тај став да је он недоступан и да је и даље недоступан државним органима, апсолутно не стоје. Што се тиче овог дела, да ли може да се доврши процесна радња или не, то је само питање целисходности да ли ће се та радња довршити, па након појављивања Дејана Миленковића кренути поново да радимо два пута исту ствар. О томе размислите. Хвала.

Председник већа: Добро. Већ кад сте се изјаснили у том смислу противљења ставу заменика Специјалног тужиоца, управо мислим да је од интереса, као бранилац првоокривљеног Милорада Улемека да се изјасните баш о тој процесној радњи довршетка саслушања првоокривљеног Милорада Улемека с обзиром да ту постоји континуитет у саслушању у временском смислу и знате да је прекид претреса био узрокован због мог лошег здравственог стања. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја сам рекао на почетку мог казивања да ја принципијално апсолутно немам против тога да се та процесна радња настави. Заиста је прекинута процесна радња из неких ванредних околности које нису биле условљене ни од браниоца ни од

окривљених, него неком вишом силом. Према томе десило се, тако да са те стране, ја сам то и на почетку рекао, апсолутно то је питање само целисходности, да ли то наставити па кад се појави Дејан Миленковић да се упознаје са тим и тако. Хвала.

Председник већа: У вези предлога адв. Биљана Кајганић има реч адв. Ненад Вукасовић.

Адв. Ненад Вукасовић: Захваљујем се. Ја бих само хтео да исто већу овде, Вама, као председнику и већу као целини, укажем само на један по мени контрадикторан став уваженог колеге тужиоца, а управо сам га због тога и таксативно записао где он каже да овог момента Дејан Миленковић Багзи није ни фактички ни правно доступан нашим државним органима. Мислим да то апсолутно није тачно. Он је у рукама овог момента, он је правно у рукама наших државних органа. То што он тренутно није овде у судници, то можемо захвалити само евентуално спорој администрацији или некоме ко успорава ту администрацију у односу на његово испоручење, али дефакто и дејуре, он је у рукама југословенских односно сада да кажемо правосудних органа Србије и Црне Горе а то знамо преко свих изјава господина Расима Љајића. Тај предмет је завршен. Он је само фактички, питање секунде, минуте или ако хоћемо у тим некаквим изразима да одредимо његов долазак. Према томе, све ово што говоре колеге је стварно питање једне целисходности и мислим да би веће требало о томе да одлучи, а у коначном и што је рекла и колегиница Биљана, немојмо само да нас повуче једноставно једна брзина, да завршимо једну процесну радњу да бисмо се после поново враћали. Што се мене тиче ја не могу да се изјашњавам у име колега да ли је са њихове стране, пошто су они браниоци опт. Милорада Улемека, то је њихово право као браниоца. Ја на то немам право, с обзиром да се мој брањеник брани ћутањем. Али једноставно подржавам све, али мислим да ово није тачна констатација колеге тужиоца да он како је рекао, ни фактички ни правно није доступан нашим органима. Он је у рукама југословенских органа. То што тренутно данас, на данашњи дан, у ово време, није присутан овде на овој клупи, то је питање само једне администрације која је код нас из не знам којих разлога негде успорила, да не говорим даље. Према томе, апсолутно се слажем, а у коначном, Ви ћете донети вашу одлуку. Хвала.

Председник већа: За реч се јавља адв. Горан Петронијевић. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Не само принципијално, подржавам дакле у сваком случају предлог колегинице Биљане Кајганић. Такође и колега бранилаца првооптуженог. Судија, не може се никако прихватити

став тужиоца да Дејан Миленковић се не налази у јурисдикцији, односно не налази се тренутно под правном, ни фактички ни правно, како је то тужилац рекао, у надлежности наших државних органа. Он је ухапшен или се предао, то ћемо тек видети, надлежним органима државе Грчке и то је опште позната ствар. Постоји акт којим су се наши државни органи у складу са Међународним прописима, обратили и покренули поступак за екстрадицију Дејана Миленковића и његово пребацивање, како би се овде у овој судници појавио. Дакле, он је у Грчкој или ухапшен или се предао, углавном, лишен слободе, на основу акта овога суда и ове државе. Њему су том приликом у поступку екстрадиције такође уручени одређени акти, правни акти који се односе на овај поступак и ову државу. Дакле, нема сазнања да постоји било какав други разлог за његово лишење слободе изузев овога овде. У том смислу сматрам да нису испуњени услови из члана 304 став 2 судија, а што се тиче предлога колеге бранилаца, односно њиховог става, ја такође се у то не бих упуштао. То је њихов став. Ја лично сматрам да нема услова чак ни за наставком ове радње. Хвала.

Председник већа: Поново се за реч јавља адв. Биљана Кајганић. Изволите.

Адв. Биљана Кајганић: Ја бих само прочитала да не би било спорно, пресуду Врховног суда Србије, где каже да окривљеном који се налази у иностранству, на познатој адреси, не може се судити у одсуству, како следи из ове одлуке, све док се не затражи његова екстрадиција и држава на чијој територији се овај налази не одбије његово изручење. Значи то је из 72. године, јер стари ЗКП, немам новијих, тренутно имам...

Председник већа: Да ли је то из коментара цитат колегинице?

Адв. Биљана Кајганић: Да. Одлука судска па је цитирам јер је аналогно овој ситуацији. Да се примени и да није апсолутно није ни у теорији ни у пракси спорно да он није недоступан државним органима. Још једну ствар, желела бих да кажем. Уз захтев за изручење Дејана Миленковића, достављена је оптужница од 21.8.2003. године. Значи не прецизирана, измењена оптужница. Ми знамо да је она и у објективном и у субјективном смислу измењена. И по сазнању шта је достављено, управо из разлога да не би одуговлачили изручење и Дејан Миленковић и ја смо се сагласили да то не наводимо и не износимо у суду јер би то додатно искомпликовало тражећи ову нову оптужницу која није достављена. Значи ми смо апсолутно заинтересовани за што брже изручење Дејана Миленковића и његов долазак овде у суд. Тако да, желела бих да буде свима јасно, ми не опструирамо и не желимо да

одуговлачимо непотребно поступак. Напротив, значи и у ситуацији када прописи о застарелости нису били достављени, ми смо тражили, инсистирали, а ја ћу Вам доставити записнике са рочишта приликом изручења Дејана Миленковића који је сачињен да смо инсистирали значи и у недостатку тих прописа, да се ипак донесе одлука. Значи и у једној и у другој ситуацији ми смо показали апсолутно добру вољу да што пре дође до изручења. Зато бих вас замолила да наравно, поштујући и ове остале наводе да се донесе одлука у овом смислу. Хвала.

Председник већа: У односу на овај процесни предлог колегинице браниоца окр. Дејана Миленковића адв. Биљане Кајганић, имају право да се изјасне присутни окривљени. Ако неко жели од њих да се изјасни о овом предлогу нека подигне руку, па ћу му дозволити да приступи за говорницу и да каже шта има о овом предлогу.

Нико се не јавља за реч.

Веће ће се сада повући на већање и гласање о предлогу браниоца адв. Биљане Кајганић, да се не одржи главни претрес због разлога које је навела у својој речи. Одлучићемо за 15 минута, тако да ћемо завршити већање.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одлучивања о предлогу адв. Биљане Кајганић да се не одржи данашњи главни претрес.

Наставак ће бити за 15 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Председник већа: На основу члана 309 став 2 Законика о кривичном поступку

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Образложење

Бранилац окр. Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић, је предложила да се главни претрес одложи због тога што је окр. Дејан Миленковић доступан нашим државним органима јер је у току екстрадициони поступак пред замољеном земљом републиком Грчком, где је лишен слободе.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић се противио предлогу, сматрајући да и даље постоје законски услови за суђење у одсуству окр. Дејану Миленковићу.

Правноснажним решењем кривичног већа овога суда Кв.П.бр.32/03 од 22. августа 2003. године, одлучено је да се поред осталих суди и окр. Дејану Миленковићу у одсуству. Због тога што се налази у бекству и није доступан државним органима.

Европска конвенција о екстрадицији која је усвојена у Паризу 13. децембра 1957. године, коју је ратификовала наша земља Србија и Црна Гора, и то у «Службеном листу» објављеном 29. децембра 2002. године, број 10/2001 и два додатна протокола Европске конвенције о екстрадицији коју је ратификовала наша земља, полази од принципа суверенитета замољене земље приликом одлучивања о молби за екстрадицију одређеног лица ради суђења или ради издржавања казне или мере безбедности.

Чињеница да земља молиља тражи одређено лице у екстрадиционом поступку према Европској конвенцији о екстрадицији не значи да има било какву правну или фактичку власт над тим лицем, супротни став би повредио принцип суверенитета који полази као основно правило у међународним јавним односима, приликом доношења и усвајања Европске конвенције о екстрадицији.

Према томе, када би суд заузео супротан став као што наводи адв. Биљана Кајганић, ми би повредили принцип суверенитета републике Грчке. Из ког разлога? Зато што је у одредбама Европске конвенције о екстрадицији поред правосудног поступка пред надлежним судом испитивањем о жалби одлуке о екстрадицији или одбијању екстрадиције, траженог лица, надлежан или министар иностраних послова, конкретно у републици Грчкој је такав случај, или министар правде који коначним управним актом одлучује о том захтеву земље молиље. Због тога суд је становишта да се окр. Дејан Миленковић не налази ни у правној нити у фактичкој власти наших државних органа, јер би у супротном повредили дух Европске конвенције о екстрадицији. Тако да и даље стоји решење које је правноснажно да се окр. Дејану Миленковићу суди у одсуству. Ово веће је већ заузело став поводом питања доказног поступка на овом главном претресу, у односу на лица којима се суди у одсуству. У ситуацији када се окривљени Милорад Улемек предао нашим државним органима, суд му је омогућио да изнесе одбрану, међутим, не може се понављати главни претрес управо из тог разлога што се мора прихватити стање на главном претресу какво је у тренутку предаје првоокривљеног Милорада Улемека, и то питање је решено и одлуком председника већа који је решењем одбацио приговор против оптужнице првоокривљеног Милорада Улемека као недозвољен. И то решење је правноснажно. Према томе, у неком објективном смислу тог значења лице које се не појављује на главном претресу, а води се кривични поступак против њега, мора сносити и консеквенце таквог понашања, због тога што у току главног претреса мора прихватити стање главног претреса онакво какво је. У супротном постоји и правни лек, ако се оконча правноснажно кривични поступак, има право на понављање поступка осуђено лице коме је суђено у одсуству. Тако да ту нема великих правних дилема у вези овог питања. Друго, мора се водити рачуна и о томе да постоји више лица која се налазе у бекству, и супротна одлука суда би водила деструкцији главног претреса, евентуалном поновном предавању одређеног окривљеног лица коме се суди у одсуству, доводило би до поновног почетка главног претреса што надам се, није циљ ни једног процесног учесника у овом главном претресу, већ је првенствени интерес законски, а и обавеза суда налаже се изричито суду да суди хитно у притворским предметима, а ми судимо живим људима, окривљенима који се налазе у притвору. То је један од кључних аргумената овог већа приликом доношења одлуке да се главни претрес настави. Наставићемо са....Ево за реч се јавља адв. Биљана Кајганић.

Адв. Биљана Кајганић: Ја се извињавам молим Вас. Осим духа Европске конвенције, обзиром да имамо Европску конвенцију овде и оба протокола уз Европску конвенцију о екстрадицији, ја бих Вас само

замолила да ми се позовете на одређен члан који Вам даје право о којем сте причали за закључивање. Само члан ако можете да ми кажете, пошто га ја нисам нигде видела. И још једну ствар само бих желела да кажем. По свему судећи какав став има и тужилац и председник већа и судско веће, Дејан Миленковић је недоступан државним органима ове земље, али је зато доступан Предрагу Малетићу, који се налази у притвору, и који остаје у притвору да не би дошао у контакт са Дејаном Миленковићем. Значи он је једино доступан Малетићу, а државним органима ове земље није. Хоћу да кажем да имате двоструке аршине. Значи, у истој ситуацији примењујете одлуку онако како Вам из неког разлога нешто одговара. Морам још један детаљ да кажем, имајући у виду све доказе, који су достављени од стране нашег Министарства за националне мањине, уз захтев за изручење, да постоји велика сумња да ли је уопште постојала могућност да се Дејану Миленковићу суди у одсуству. Ја наравно то нисам знала у време када је донето ово решење о суђењу у одсуству, обзиром да сам само имала то решење, па сам рачунала да оно што је наведено у решењу, да је апсолутно тачно. Обзиром на доказе које сам видела у овом предмету о екстрадицији, велика је сумња да ли је уопште њему било могуће суђење у одсуству. О томе ћу наравно касније, али хоћу да кажем, да приговорим овом ставу. Ви имате право. Донели сте одлуку, наравно, али, и поред свих ових судских одлука и поред тога што су судски органи Грчке поступали по захтеву ове државе, нису покренули поступак против Дејана Миленковића, него су по захтеву ове државе и он је лишен слободе по захтеву ове државе. Према томе, он је апсолутно у надлежности и по захтеву ове државе у ситуацији у којој се налази. Према томе, ово није да није спорно. Тачно, није спорно, али у смислу да је он доступан државним органима и да се овај став не може никако прихватити, а томе у прилог иде и предлог тужиоца који је на прошлом главном претресу тражио, предлагао раздвајање поступка управо зато што је сматрао да се њему не може судити у одсуству, јер иначе тај предлог не би ставио. Према томе, ово веће и тужиоци имају потпуно контрадикторне ставове, како у којој ситуацији им одговара. Што апсолутно нема никаквог основа са законом, и ја сам ипак дужна то да кажем, а Ви нормално сте донели одлуку коју сте донели.

Председник већа: Нека приступи првоокривљени Милорад Улемек, ради извођења процесне радње наставка његовог саслушања. Добар дан. Ми смо стали код права на постављање питања пуномоћника породице ошт. председника Владе др. Зорана Ђинђића, адв. Срђе Поповића. Имате право на питања. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: Према изјави окривљеног Душан Спасојевић му је након догађаја код хале «Лимес» рекао: «Опет ми се монтира». Шта је то требало да значи? Шта му се монтира?

Окр. Милорад Улемек: Па не знам ја шта је он мислио, шта му се монтира, али с обзиром, ајде да можемо да изведемо неки закључак да је тада у медијима већ била пуштена прича да је Дејан Миленковић Багзи, не знам, те неки плаћени убица Сурчинског клана и тако даље. Он се вероватно позивао на те неке изјаве и на целу ону шпекулацију која је ишла по медијима, да је то у питању неки атентат, или покушај заправо атентата. Иако је то и сам пок. Премијер Ђинђић на неки начин, кроз оно његово метафорично изражавање, демантовао, иако нико од надлежних органа, тада, у том моменту, није спомињао никакав покушај атентата, већ не знам како то тадашње судско веће, на основу чега је пустило малог Багзија. Вероватно је Душан Спасојевић понесен свим тим причама, оног момента када сам ја дошао до њега и када сам му рекао да ће то обезбеђење бити повучено, из тог неког његовог револта донео такав неки закључак.

Адв. Срђа Поповић: Значи, он је мислио да му се монтира покушај атентата на покојног председника?

Окр. Милорад Улемек: Не. Нисам ја рекао да је он.

Адв. Срђа Поповић: То сам Вас питао.

Окр. Милорад Улемек: Па он је рекао да му се опет монтира. Сад шта је он у том моменту мислио шта му се монтира, ја не знам, јер сам ја тада, у том разговору, био усредсређен да му објасним да то обезбеђење из Јединице, које је он до тада имао, значи више не може да буде због целе те уопште медијске помпе која се тада дигла. А у осталом и због свега оног што сам већ навео у својим изјавама. Да сам ја већ раније покренуо то питање да се њему склони обезбеђење.

Адв. Срђа Поповић: Окривљени је једном приликом по сопственој изјави, питао Душана Спасојевића, «Шта је било са поступком у вези атентата у Будви?», а овај му је одговорио да је то сређено. Како је окривљени схватио то, сређено је? Шта је значило сређено? Да је поступак обустављен, или да се не води, или? Да ли можете да нам објасните како сте Ви то схватили?

Окр. Милорад Улемек: Па ја сам то схватио, првенствено ја сам њему поставио то питање због тога што сам да кажем, лично, на неки начин био сведок те неке, како да кажем, потере, потернице, за Душаном

Спасојевићем и Милетом Луковићем Кумом, који су се тада на неки начин исто провлачили кроз медије, а и по како да кажем, потражници тадашњих црногорских власти, да је за њима била издата потерница и да они једноставно су били потраживани од стране наших органа Министарства унутрашњих послова. Међутим, када је дошао, односно прошао тај 5. октобар, они су се једноставно слободно кретали, како да кажем, по граду и по улицама и ја сам чисто питао, пошто сам видео, значи, да они нормално функционишу, питао сам шта је било, везано са оним за Будву. На шта ми је он одговорио, то што сте Ви рекли, да је то сређено. Ја сам вероватно онда сматрао, нисам се даље распитивао, али ако је он рекао да је сређено, онда је то било сређено. За мене је то значило да је вероватно он то завршио на неки начин. Значи може да функционише нормално.

Адв. Срђа Поповић: Да ли је он том приликом објашњавао да ли је или није учествовао у том атентату? Да ли је он уопште нешто о томе говорио Вама?

Окр. Милорад Улемек: Па не. Није ми ништа. Није ми он нити објашњавао, нити сам се ја распитивао о томе. Ја сам се само распитивао на основу ове потернице, шта се десило.

Адв. Срђа Поповић: Како Ви тумачите чињеницу да готово у сваком разговору са Душаном Спасојевићем, ако се не ради о дроги, Ви разговарате са њим да ли је он неког покушао да убије или је убио? Како Ви тумачите ту чињеницу да је та тема међу Вама и Душана Спасојевића, тако рећи код сваког сусрета се појави?

Окр. Милорад Улемек: Нисам Вас баш најбоље разумео.

Адв. Срђа Поповић: Па Ви са њим разговарате поводом убиства Гавриловића, па поводом онога што се догодило код хале Лимес, што је тумачено у јавности као покушај атентата. Па разговарате са њим поводом покушаја атентата у Будви, па разговарате са њим када је пуштен из притвора по доласку из Француске. Како Ви тумачите да у свим тим Вашим разговорима се стално помиње идеја или могућност или сумња, да је он неког убио или покушао да убије? То Вас питам, обзиром да Ви кажете да је он за Вас био просто познаник и да сте Ви имали са њим најкоректније, нормалне односе, значи друштвене, социјалне. Међутим, међу Вама се стално воде разговори о неким убиствима.

Председник већа: У вези питања које је поставио адв. Срђа Поповић, јавља се за реч у смислу приговора адв. Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, приговарам оваквом питању и садржину питања, пре свега због тога што у овом питању се налазе већ дати одговори, које је наш браћеник током своје изјаве дао појединачно, односно на сваки од таквих догађаја. Генерално заузимајући било какав став и постављајући овакво питање, очигледно пуномоћник тражи нешто друго. Мислим да је питање ван контекста овог поступка.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ питање пуномоћника оштећених адв. Срђе Поповића из разлога што се односи на предмет одбране првоокривљеног Милорада Улемека уз уважавање свих његових права о којима је поучен од стране председника већа. Дакле, није забрањено ни скупно питање, везано за више чињеница, а не само за једну чињеницу и један сусрет са пок. Душаном Спасојевићем. Тако да можете да одговорите, ако желите. Можете приговорити о мојој одлуци, да одлучи веће, није ништа спорно. Изволите. Има реч адв. Слободан Миливојевић.

Адв. Слободан Миливојевић: Нећу ја тражити одлуку већа поводом мог приговора. Једноставно желим да дам своје мишљење да колега пуномоћник оштећеног даје констатације и тражи тумачења на одређене констатације. А о редоследу збивања и о појединачним изјавама поводом појединачних догађаја, наш браћеник је већ дао изјаву. Према томе, констатације које се траже, мишљење некога, било кога, дакле и њега као окривљеног или било ког грађанина, то је његово мишљење. У том контексту је мој приговор.

Председник већа: Везано за субјективну страну мишљења, дакле, не само на објективне чињенице, може да буде итекако правно релевантно јер је то питање садржаја свести окривљеног, који се између осталог добија и његовим одговорима, с тим што се подразумева да окривљени може да одбије да одговори на то питање, или да да одговор какав он нађе да је потребан за његову одбрану. Тако да то по мени није спорно. Ви имате право да одговорите на ово питање које је већ постављено, које сам ја дозволио. Ако не желите, не морате. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Не. Ја ћу наравно одговорити на ово питање. Немам уопште намеру да избегавам било какве одговоре на било чија питања. Мада мислим да сам ја на сва ова питања већ одговорио у свом излагању и то појединачно. Ово што сте Ви господине Поповићу рекли да сам ја у својим изјавама, како сте Ви то рекли на неки начин наглашавао да смо Душан Спасојевић и ја само били познаници, ја мислим да је јасно да из мојих изјава може да се види да смо ми на неки начин, кроз све оно што се дешавало од 5. октобра па да кажем на овамо, и по нашим контактима, и по том неком нашем дружењу, били мало више од неких, како сте Ви то рекли, познаника. Друга ствар, ја потпуно сматрам нормално да ако се дружите са неким, и у неком смислу чак и одрађујете неке послове за државу и ако су вас људи из одређених државних институција, ајде да кажем послали да одржавате тај неки контакт, овде се конкретно ради о Душану Спасојевићу, сасвим је нормално да неком поставите питање о чему се ту ради, уколико схватите да се његово име кроз тај неки контекст провлачи, било у јавности, било у тим неким чаршијским причама. Значи то је чисто било једно моје интересовање које ја сматрам да је најнормалније ако се са неким дружите да му и постављате таква питања с обзиром да су ти неки коментари и кроз медије, а и оне приче што сам већ нагласио које су између осталог колале по граду, ето имале те неке теме, како сте Ви рекли, да се стално радило о неким убиствима, мада то није баш тако као што сте Ви рекли. Ја сам тачно и прецизно образложио појединачно за сваки тај наш разговор, како је дошло до њега и зашто је дошло до њега.

Адв. Срђа Поповић: Добро. У одговору на претходно питање Ви сте сада казали две ствари. Једна је да сте Ви били послани од некога да одржавате тај контакт. Питање је од кога. И друго, казали сте кад се са неким дружите. Ја Вам сада постављам питање јесте ли Ви били послани од неког да одржавате са њим контакт или сте се Ви једноставно са њим дружили? Шта је од та два тачно, или можда оба?

Окр. Милорад Улемек: Ја опет морам да се вратим на онај период када сам ја пред овим већем давао своју изјаву, значи где сам ја конкретно нагласио како и у којим ситуацијама сам ја ушао у контакт са пок. Душаном Спасојевићем. Не разумем зашто кажете да сам ја рекао да ме је неко послао, када сам ја децидно овде се изјаснио да је мене значи у једном одређеном временском периоду тадашњи заменик начелника Ресора државне безбедности. Конкретно да не кажем наредио, није било наређење, него је замолио како и под којим околностима да се информишем и о чему да се информишем код Душана Спасојевића. Значи то није био неко, него је био значи заменик начелника службе, који је онда био у државним структурама.

Адв. Срђа Поповић: И јел сте, дакле, поново да питам, мислим да нисам добио одговор. Јел сте Ви се налазили са Спасојевићем по задатку онда или сте се Ви дружили?

Окр. Милорад Улемек: Па ево, мада сам ја то објаснио, ја ћу Вам опет објаснити. Можете да схватите да сам са Спасојевићем био и по задатку, значи можете то тако да тумачите, а већ као што сам овде рекао, ако се са једном особом из једног таквог да кажем, неког миљеа виђате, по том неком основном задатку, нормално је да морате да направите једну одређену комуникацију коју можемо да назовемо дружење, значи не одступам од тога. А можете да схватите да смо се и дружили, а да сам тамо исто био по некој одређеној, да кажем врсти задатка, да сада не бих улазио у те ситне детаље.

Председник већа: Ја бих искористио ову прилику, у вези тог питања службеног односа, дружења, пријатељства. Шта је било примарно? Да ли је то био службени задатак, који сте Ви детаљно образлагали у својој одбрани, везано за контакт, одобрење од стране тадашњег начелника Ресора државне безбедности Радомира Марковића, а касније и заменика начелника Ресора државне безбедности Милорада Брацановића? Па шта је ту било примарно, по Вашој оцени?

Окр. Милорад Улемек: Ја се извињавам...

Председник већа: Јер се контакт не може остварити на нивоу службе ради прибављања одређених информација, ако не уђете нормално у однос пријатељства, дружења, назовимо то како хоћете, па да ли је примарни тај однос иницијални, био везан за обављање службених задатака или је то било дружење, пријатељство које сте стекли током времена и виђања са пок. Душаном Спасојевићем?

Окр. Милорад Улемек: Ја бих Вас, да ми не замерите исправио, рекли сте по налогу Радомира Марковића...

Председник већа: Не. Нисам говорио налогу, него је он прећутно, у суштини рекао Вама да Ви видите најбоље шта ћете урадити у ситуацији пред 5. октобар, када сте имали контакт. Дакле, обавестили сте га службено о контакту.

Окр. Милорад Улемек: Извињавам се.

Председник већа: А, он је Вама препустио на одлуку. У том контексту, тако да ту нема спора.

Окр. Милорад Улемек: Па ја сам у свом излагању навео како је то ишло све од почетка. Значи то у самом почетку није било да кажем неко пријатељство, чак ни неко дружење, везано за било какве наше приватне контакте, већ у почетку тај наш сваки контакт, углавном се одвијао и био везан за та нека догађања која су се дешавала после 5. октобра, па кроз све оне дане које сам описао и касније, значи када сам ја прихватио да учествујем у оном послу везано за оне наркотице које сам објашњавао, и ту се нормално, значи развио један како да кажем, пријатељски однос, јер је то све онако, како да кажем, функционисало обострано, без икаквог тевења, или без икаквих неких несугласица, неког неповерења. Касније, исто тако могу да кажем како је то време пролазило и како сам имао те неке контакте са Душаном Спасојевићем. Да, могу да кажем да се развило то неко пријатељство које је да кажем, са моје неке стране трајало и било врло, да кажем, отворено и коректно, до оног момента док Душан Спасојевић није у једном моменту на јесен 2002. године почео ето онако да се понаша мало бахатије, где сам ја имао те неке своје супротне ставове. А наравно што сте ме питали, ту је, па могу да кажем да је ту мотив био дружења 50% - 50%. Значи пола из пријатељства, а пола из ето те неке моје жеље да не кажем обавезе, јер обавезу нисам имао, већ сам то самоиницијативно прихватио по тим неким потражњама службе, ајде да не кажем задацима које сам добио испред службе и испред тих државних органа.

Председник већа: Добро. Хвала. Наставите. Има реч адв. Срђа Поповић.

Адв. Срђа Поповић: Ја ћу се само надовезати на ово. Да ли сте Ви службу извештавали о ономе што је њих интересовало у односу на Душана Спасојевића?

Окр. Милорад Улемек: Да. Наравно.

Адв. Срђа Поповић: Да ли сте Ви Душану Спасојевићу икада ставили до знања да у односу на њега Ви имате неки задатак од службе?

Окр. Милорад Улемек: Па знате како. Онога дана када сам ја дошао и питао Душана Спасојевића у вези чега је служба заинтересована, значи за тај неки контакт са њим. Он је наравно схватио да сам ја послат испред службе. Значи нисам ја могао да дођем самоиницијативно и да му кажем то што сам му рекао, па онда он, не знам, да закључује или не закључује.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Он је, ја схватам, он је значи био свестан да Ви имате задатак да о њему реферишете служби.

Окр. Милорад Улемек: Не. Није то био задатак да ја о њему реферишем служби, већ да преносим служби све оне информације до којих је он могао да дође, везано за оне...

Адв. Срђа Поповић: Јел он био тога свестан?

Окр. Милорад Улемек: Па јесте био свестан, чим је преносио те информације, вероватно да је био свестан.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте нам казали да су постојале све те приче у вези са убиствима, у односу на Душана Спасојевића, да за исте није било доказа. Да ли сте Ви те приче које су постојале доводили у везу са чињеницом да Душан Спасојевић има обезбеђење од 20 људи? Јер Ви сте то објаснили раније да се то ради о помодарству. Да ли се дакле ту радило само о помодарству или је он, с обзиром на те приче, имао и неки други разлог да има такво обезбеђење?

Окр. Милорад Улемек: Па не. Ја...

Адв. Срђа Поповић: Да ли сте Ви, опростите, само бих хтео да звучим јасније. Да ли сте Ви некада помислили, па наравно кад све те приче о убиствима иду, наравно да мора да има обезбеђење од 20 људи, или сте мислили, па добро он се само прави важан? То Вас питам.

Окр. Милорад Улемек: Па не, нисам. Ја нисам тако мислио јер сам ја већ овде напоменуо да је Душан у почетку, делимично, значи, како да кажем, то обезбеђење које је добио када је добио после свог изласка из затвора, значи узео из тог неког, како да кажем, те неке саме забринутости и страха, јер сам ја већ напоменуо да је 1997. и 1998. године покушан један атентат на Душана Спасојевића, који је он једва преживео ту у Земуну, у околини тог тржног центра и да је после имао једну одређену дозу страха, после овог пуштања његовог из затвора, везано зато што је био осумњичен за отмицу Милорада Мишковића. Касније се то мени учинило као нека врста помодарства, зато што једноставно то обезбеђење на крају је било, по мојим неким, како да кажем, проценама и по неком мом виђењу, било претерано за тај неки његов статус. Због тога сам ја рекао да се мени чини да се у том неком задњем периоду ту ради о једном помодарству.

Адв. Срђа Поповић: Када сте на телевизији чули да се Душан Спасојевић помиње у вези атентата на Премијера Ћинђића, шта сте тада

помислили? Јел сте помислили да је то могуће, или сте помислили ово је бесмислица, немогуће, или сте у то сумњали? Каква је била Ваша реакција на чињеницу да је Спасојевић поменут у вези, као евентуални извршилац, учесник, кад све то чујете на телевизији?

Окр. Милорад Улемек: Па не. Ја у самом том неком почетку, значи како да кажем, та блиц ситуација када се то одиграло, нисам стварно могао да помислим да Душан Спасојевић стоји иза свега тога што су тадашњи медији пропагирани у јавност. Једноставно нисам могао њега да доведем у везу са тим неким чином.

Адв. Срђа Поповић: Добро. На главном претресу 14. јула, на питање адв. Даниловића како сте Ви и Душан Спасојевић коментарисали писма Љубише Бухе, Ви сте казали «Нисмо разговарали о тим писмима никад». Међутим, на главном претресу 15. јуна, то је страна 2 и 3 транскрипта, Ви говорите управо супротно. И нашироко причате о томе како сте вас двојица коментарисали та писма. Тако да можда би суд могао ово да предочи окривљеном, да установимо који је од ова два исказа истинит.

Председник већа: Поменули сте 14. јул?

Адв. Срђа Поповић: Да. Страна 13. Питање адв. Даниловића. И 15. јуни, крај стране 2 и почетак стране 3.

Окр. Милорад Улемек: Ја могу да одговорим.

Председник већа: Да. Цитирам на страни 13 транскрипта записника о главном претресу од 14. јула 2004. године, на страни 13 пуномоћник оштећених адв. Рајко Даниловић је поставио питање: «Излазе писма, па онако нормално разговарате о тим писмима, па нешто он коментарише». Окр. Милорад Улемек одговара: «Нисмо разговарали о тим писмима никада».

Адв. Срђа Поповић: Сад овај други исказ је од 15. јуна, крај стране 2 и почетак стране 3.

Председник већа: Цитирам, на страни 2 и 3 транскрипта аудио записа са главног претреса од 15. јуна 2004. године, наведено је у одбрани окр. Милорада Улемека «Ја сам онда контактирао Душана Спасојевића и тражио од њега да се нађемо да би разјаснили о чему се ту ради.» А претходно је рекао: «Јуче сам говорио о дешавањима у моментима када је Љубиша Буха изнео нека своја одређена сазнања у јавности по питању наводних злочина која су извршена у наводном

садејству мене и Душана Спасојевића. Да би разјаснили о чему се ту ради, пошто ми неке ствари ту нису биле јасне, и када смо се нашли, он је почео да се куне и да ме убеђује да то нема никакве везе. Да то Чуме измишља, односно да он вероватно сада, пошто је рекао да му је кожа у процепу, покушава да уцени тадашњу власт тиме што ће он највероватније изнети сва своја сазнања везано за све послове и радње које је радио са појединцима у прошлој власти, од периода од пре 2000. године и на овамо и да је то само покушај у коме Љубиша Буха покушава да елиминише Душана, јер у њему сматра неку врсту конкуренције и да је он љубоморан због тога што се Душан Спасојевић на неки начин одвојио од њега јер није више пристајао да му Љубиша Буха буде, како да кажем, неки шеф». Да ли Ви ту видите противречност и да ли сте евентуално на питања пуномоћника адв. Рајка Даниловића имали у виду писма Љиљане Бухе или ово везано за исказ од 15. јуна 2004. године, оглашавање у медијима Љубише Бухе, у вези оптужби које је изнео јавно, против Вас и пок. Душана Спасојевића?

Адв. Момчило Булатовић: Није судија приговор. Колега Поповић је помешао неке ствари. Да ли намерно или случајно то већ Ви цените. Овај записник који се односи на јули месец...

Адв. Срђа Поповић: Дозволите. Ја морам да приговорим. Постављено је питање. Окривљени треба да одговори.

Председник већа: Има право на приговор. Немојте безпотребно заиста правити полемике.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, овај контекст, овај предлог колеге Поповића, на то шта је рекао Улемек, на претресу од 14., 15. јула. Дај умирите овога. Стварно га умирите.

Председник већа: Можете наставити.

Адв. Момчило Булатовић: Не могу да наставим кад човек само прича. Ако је човек уопште. Судија, ради се о следећем. Питање пуномоћника господина Даниловића је било «Имате ли било каквих сазнања о писмима Љиљане Бухе». Е то је прича у јулу месецу. У јуну месецу су питања Љубише Бухе.

Председник већа: Колега. Да ли сам ја то рекао?

Адв. Момчило Булатовић: Ви сте то рекли судија, али колега Поповић говори друго. А Ви дозвољавате да он прича о томе.

Председник већа: Не. Ја сам управо интервенисао и објаснио о чему се ради, да би првоокривљени Милорад Улемек могао да се оријентише ако већ се не сећа свих детаља, с обзиром да је огроман транскрипт његове одбране и његовог саслушања. Тако да мислим да је моја интервенција била примерена, а он може да одговори или не. Ево изволите.

Окр. Милорад Улемек: Ја сам управо хтео да одговорим и да кажем да су овде мало побркани лончићи. Вероватно због тога што и Љиљана Буха и Љубиша Буха имају исто почетно слово, а у транскриптима се наводи само иницијал имена, па је вероватно господин Поповић помешао целу ту причу, али врло јасно се сећам питања господина Рајка Даниловића када ме је питао да ли смо Душан Спасојевић и ја икада коментарисали писма Љиљане Бухе које је она слала у медије, на које сам ја јасно одговорио да нисмо коментарисали. А што се тиче овог другог дела, значи ја стојим иза тога да сам после једног обраћања јавности кроз неки интервју од Љубише Бухе звао Душана и навео оно што сте Ви малопре цитирали.

Председник већа: Добро. Наставите са питањима.

Адв. Срђа Поповић: Хвала. Нема разлога за нервозу. Ја сам питао, добио сам одговор. Окривљени је на главном претресу од 12. јула изјавио да Душан Спасојевић није био никакав шеф, него је био лидер. Лидер чега? У ком смислу сте употребили ту реч лидер? Чега је он био лидер?

Окр. Милорад Улемек: Он је био лидер тих својих другова и пријатеља који су се скупљали ту и у том кафићу и који су се дружили са њим. Ја сам то исто објаснио како и због чега сам ја то закључио. Кад сам рекао да није био шеф, ето можда ја имам мало другачије параметре и гледишта на неке ствари у животу јер сам цео живот провео, како да кажем, при тим неким војним структурама, па мени можда шеф изгледа на неки начин другачије, као што то можда изгледа не знам, Вама, или неком ко је цео живот био у цивилству.

Адв. Срђа Поповић: Јел сам добро ја онда разумео, да сте Ви то употребили да је он био лидер својих пријатеља?

Окр. Милорад Улемек: Да.

Адв. Срђа Поповић: Тако сте сада казали. Објашњавајући да ти људи око Душана Спасојевића са Вама нису улазили у неке разговоре. Ви сте овако дословно казали: «Душан је своје људе држао на

куртоазној дистанци». Сад бих Вас ја питао, у ком смислу су то његови људи? Шта значи то његови људи?

Окр. Милорад Улемек: Па у смислу његови људи, да како да кажем, то су били више његови пријатељи него што бих ја то рецимо могао да кажем, да су били моји пријатељи. Значи у том...

Адв. Срђа Поповић: Значи то његови људи је значило његови пријатељи? Је ли тако?

Окр. Милорад Улемек: Па добро. Не разумем суштину Вашег питања, али можемо то и тако да схватимо.

Адв. Срђа Поповић: Па како је он могао и њих да држи на дистанци од Вас? То су његови пријатељи. Није никаква власт. Како он може да држи на дистанци од Вас?

Окр. Милорад Улемек: Па видите овако. Ја с обзиром да сам, како да кажем, био и по том једном задатку испред службе државне безбедности, знате како, многи људи, оно што се каже, у страху су велике очи. Многи људи које сам ја познавао и док сам био у служби и касније, кад нисам био, изашао из те службе, и без разлога и са разлогом су имали, како да кажем, неки зазор од нас који смо били у служби, јер постоји она стара пословица, да озна све дозна и да служба никад не спава. Вероватно је он можда због чисто неког свог, не знам, предубеђења или неког мишљења, можда тим људима, својим пријатељима, говорио да ето, предамном...

Адв. Срђа Поповић: Не причају много?

Окр. Милорад Улемек: Молим?

Адв. Срђа Поповић: Да не причају много?

Окр. Милорад Улемек: То сте Ви рекли, ја нисам.

Адв. Срђа Поповић: Па не, питам.

Окр. Милорад Улемек: Хтео сам да кажем да не улазе у тај неки блискији, ближи однос самном.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Ви сте опет на питање адв. Даниловића казали да тај кафић у коме су се скупљали ти Спасојевићеви људи, да је ту могао свако да дође, да је то било јавно место. Да ли се у

тај кафић улазило директно са улице, или не? Је ли тај кафић имао неко име, је ли била истакнута нека фирма тога кафића? Ако можете да одговорите.

Окр. Милорад Улемек: Да. Тај кафић је био, значи имао је један једини улаз, оно што се каже, имао је са улице. Имао је башту, како да кажем, столове испред тог улаза. И мислим да се звао «Бела вита» или «Долче вита». Немојте ме сада држати за реч.

Адв. Срђа Поповић: На питање Специјалног тужиоца и сада Вас питам као и у односу на Душана Спасојевића, Ви сте изјавили да сте негде 1992., 1993. године приступили Аркановој јединици. Какав је био Ваш однос са Жељком Ражнатовићем? Да ли је био...

Адв. Момчило Булатовић: Заиста морам да се противим. Ово нема апсолутно везе са оптужницом. Ово су дешавања 1993. године о којима прича господин Поповић, ово оптужење знате из које је године. Заиста нема апсолутно никакве везе.

Адв. Срђа Поповић: Ја могу да објасним своје питање.

Председник већа: Можете објаснити контекст да бих ја одлучио о дозвољености питања.

Адв. Срђа Поповић: Према члану 41 став 1 Основног кривичног закона, суд ће при одмеравању казне узети у обзир и ранији живот учиниоца. Ја мислим да је ово по моме схватању...

Адв. Момчило Булатовић: Судија, да ли то значи да је Луковић већ крив?

Председник већа: Само ред у судници. Полако. Свима ћу дати право и мислим да нема потребе да реагујете, што кажу жучно, срчано. Полако. Без икаквих тензија. Можете се изјаснити и на објашњење пуномоћника породице оштећеног адв. Срђе Поповића. Имате реч. Адв. Слободан Миливојевић.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја се заиста извињавам што овако реагујем, али сам принуђен да реагујем да неко ко је правник, елементарне постулате права изврне на овај начин и презумцију невиности окрене на овај начин. Да постави питање...Шта то цкћете колега Даниловићу? О знању? Дођите у кафану да научите нешто.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОПОМИЊУ СЕ адв. Момчило Булатовић, адв. Ненад Вукасовић и адв. Рајко Даниловић да не ремете ред у судници приликом одржавања главног претреса.

Због чега?

Адв. Ненад Вукасовић: Није укључен микрофон.

Председник већа: Ја заиста покушавам да овај претрес водим на апсолутно законит начин и мислим да не можете говорити...

Адв. Ненад Вукасовић: Ја Вас молим да унесете реч да је Рајко Даниловић рекао: «Срам Вас било» одбрани. Овде сматрам и себе. И мене није срамота што сам одбрана.

Председник већа: Једна од ствари која постоји, елементарна и јесте управо да ја руководим главним претресом и опомена је прва санкција у циљу одржавања главног претреса. И мислим да нема никаквих потреба да се јављате, а да Вам не дам реч. То је управо кршење реда приликом одржавања главног претреса. Али Ви мени не дозвољавате да ја довршим.

Адв. Ненад Вукасовић: Зашто се опомињем?

Председник већа: Па Ви управо сада говорите. И мени не дате практично да ја говорим. Ја управо хоћу да образложим своје решење.

Адв. Ненад Вукасовић: Моје извињење. Али да се унесе ово да нам је речено: «Срам Вас било». Речено је свима.

Председник већа: Ја заиста ако икако постоји могућност, да не би прешли на друге мере. Заиста ми није жеља да некога кажњавам нити имам ту намеру. Међутим, ради ауторитета суда, бићемо принуђени као веће, на моју иницијативу, и да се позабавимо питањем и кажњавања. Мислим да би требали да поштујете мене као председника већа који руководим главним претресом, и дозволите када ја говорим заиста довршим. Свима дајем реч. Омогућавам свима права. Мислим да не можете да се понашате на тај начин и вређате ауторитет суда. Значи не морате ценити мене лично, али институцију, мислим да морате управо

због тога што кад ја говорим, мислим да је елементарни ред да ја довршим, а не да се што кажу препуцавате ту јер је ипак суштински елемент одлучивање у овим стварима. Јер шта је било. Ја не могу да чујем неке ствари јер је велика судница, а друго, кажем Вам колега седите, пошто сам Вам одузео реч, дозволите да ја кажем. Дакле, мислим да нема потребе апсолутно да долази до неких полемика јер је сврха ове процесне радње, управо да се на законит начин обави саслушање првоокривљеног Милорада Улемека, која траје данима. И мислим да би требали да имамо поштовање и према тој радњи која је врло значајна, сами знате, а не да причате међусобно, без дозволе председника већа. Самим тим кршите ауторитет суда. Управо Вам то говорим, тако да уопште нећу да са упуштам у то шта је ко рекао или није рекао, јер ја то и нисам чуо. Разумете? Ја слушам сада адвоката Момчила Булатовића, и концентришем се на оно што је рекао пуномоћник породице оштећеног адв. Срђа Поповић, да бих могао да одлучим. Ето толико. Мислим да нема потребе за тим. Ево једна реченица. Изволите. Има реч адв. Ненад Вукасовић.

Адв. Ненад Вукасовић: Захваљујем Вам се. Ја бих само хтео да суд упозорим, Вас, с обзиром да водите овај претрес. Слажем се са овим што сте рекли. Ја се апсолутно не буним због ове одлуке Ваше о кажњавању мене и господина Булатовића, али Вас молим једно, као веће и Вас као председника већа, да обратите пажњу на понашање Рајка Даниловића овде. Нећу рећи господина, јер све време, ја примећујем једно. Почели сте тако што се опомињемо господин Булатовић и ја. Немам ништа против уколико смо направили један иступ који није адекватан и примерен месту и времену где се налазимо. Мене уопште не занима кога он заступа. Нико му не даје право да употребљава одређене уличне и неваспитане изразе. И он се овде понаша на такав начин, а Ви га до сада, уз дужно поштовање овог већа, ни једне секунде нисте опоменули. Кад будем чуо да је Рајко Даниловић овде био кажњен опоменом, да се опомиње да он не ремети рад суда. Кажете Ви га не чујете. У реду. Ја Вам само кажем обратите пажњу на ову ствар. Ништа више. Хвала Вам.

Председник већа: Прво ради истинитости то није тачно, јер је више пута председник већа доносио решење којим опомиње адв. Рајка Даниловића да не ремети ред у судници. Чули сте данас да сте обухваћени сва тројица. Него, не знам, да ли уопште обратите пажњу кад ја нешто кажем, требало би мало да чујете, а не да слушате себе. Има реч адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала судија. Судија, ја се нећу жалити, мислим правити примедбу на ову Вашу опомену коју сте ми

изrekli, мада заиста не знам зашто сте ми изrekli ту опомену јер ни једним својим гестом нисам учинио било шта што је могло да доведе то такве Ваше одлуке. Ја сам само реаговао мало импулсивно и почео сам да причам о разлозима зашто сам тако реаговао, због чињенице да не могу да се помирим са тим да постоји један елементарни принцип презумције невиности и да нико није...Ви сте то цитирали на неком од претреса. Према томе, господин Улемек је као и остали док се то правноснажном судском одлуком не утврди да је он крив, он је апсолутно невин. Критеријуми одмеравања казне могу да уследе оног момента када Ви будете већали, ако будете већали и одлучивали о томе да ли је он крив, кривично одговоран, па онда одлучити о казни, а не никако у овој фази поступка да се постављају питања кроз која се утврђује ранији живот. Значи, да је утврђивао ранији живот у контексту нечега другог, то би разумео, али у оквиру члана 41 који се тиче одмеравања казне, то је апсолутно недопустиво. Што се тиче ове особе тамо, преко пута, која се зове Рајко Даниловић, заиста нећу да коментаришем, јер прво ја нисам...

Председник већа: Колега Булатовићу, одузимам Вам реч јер сте се изјаснили на ово процесно питање. Мислим да нема потребе заиста да коментаришете Ваше личне односе. Мислим да је то непримерено. Одузимам Вам реч. Седите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија молим Вас. Нису лични односи.

Председник већа: Одузео сам Вам реч зато што сам Вам омогућио процесно да се изјасните поводом дозвољености питања пуномоћника адв. Срђе Поповића. Ево има реч адв. Слободан Миливојевић.

Адв. Слободан Миливојевић: Поштовано веће, ја Вас заиста желим врло кратко да замолим да у будуће заиста водите рачуна и да обратите пажњу на понашање Рајка Даниловића. Али моје изјашњење у односу на питање које је поставио колега Поповић је следеће. У смислу члана 41 испитивати ранији живот окривљеног, дакле сада има статус окривљеног, није дозвољено на овај начин, тим пре, што се унапред ставља до знања постављајући питање, да ли познаје Жељка Ражнатовића Аркана, да је тај Аркан нешто негативно. Дакле, било какво сазнање о томе, ко је ко, шта је шта, са ким се дружио он пре тога, не може Вама као већу, ни на који начин да помогне какав је ранији живот окривљеног. Због тога се противим овом питању.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДОЗВОЉАВА СЕ питање пуномоћника породице оштећеног др. Зорана Ђинђића адв. Срђе Поповића.

Кратко образложење ове одлуке председника већа на коју можете приговорити да одлучи веће. Ја понављам члан 1 Закона о изменама и допунама Законика о кривичном поступку. Цитирам: «Свако ће се сматрати невиним док се његова кривица не утврди правноснажном одлуком надлежног суда». То суд апсолутно поштује и мора поштовати. Међутим, мотив и разлог због чега је председник већа дозволио ово питање јесте што је управо окр. Милорад Улемек помињао на питање заменика Специјалног тужиоца Милана Радовановића, да каже своју биографију, везано за његово војничко деловање, назовимо то у најширем смислу, поменуо и име Жељка Ражнатовића. То да ли се ради о негативном контексту или позитивном, заиста је питање јавног мњења. Никако суда. Има реч адв. Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, затражићемо одлуку већа јер је контекст постављеног питања био у смислу члана 41 ОКЗ, а не у овом смислу, а ја сам рекао да против тога, да је постављено ван 41-ог, немам ништа принципијелно против, кога зна. Зна много људи.

Председник већа: Колега, одлучиће веће о томе, с тим што ја мислим да сам био изричит када сам поменуо претпоставку невиности која је уграђена у ЗКП да управо она негира основ на који се позвао пуномоћник оштећеног у овој фази поступка. Има реч адв. Слободан Миливојевић.

Адв. Слободан Миливојевић: Јако кратко. Дакле, Ви сте апсолутно у праву. На сва питања заменика Специјалног тужиоца, наш браћеник је дао конкретне одговоре о свом ранијем животу. Ово питање излази ван тог оквира, улази у члан 41 због чега заиста и тражимо одлуку већа, о дозвољености овог питања. Хвала.

Председник већа: Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДОЗВОЉАВА СЕ питање пуномоћника оштећеног адв. Срђе Поповића.

Кратко образложење: Основ у овој процесној фази не може бити члан 41 Основног кривичног закона због тога што је сада фаза саслушања окривљеног која се односи на постојање кривичног дела и да ли је окривљени евентуално извршилац кривичног дела које му се оптужницом ставља на терет. Тако да основ позивања пуномоћника по мишљењу већа не стоји, међутим, ван тог основа и позивања, питање сматрамо дозвољеним. С тим што окривљени нормално има право и да не одговори на питање, јер је то његово право законско.

Окр. Милорад Улемек: Били смо у коректним односима.

Адв. Срђа Поповић: Ништа више од тога? Нисте били пријатељи, нисте били другови?

Окр. Милорад Улемек: Па у том периоду не. Кад кажете нисмо били пријатељи, нисмо били другови. Наравно да јесмо. Али у том периоду сем тога више ништа. Имали смо однос командант – потчињени.

Адв. Срђа Поповић: Хвала. Имам потребу да појасним своје питање. Нисам хтео да повредим начело презумпција. Хоћу само да то објасним. Нема разлога да се ствара овако зла крв међу нама. Ако у својој одлуци коначној суд буде морао да погледа ранији живот оптуженог, па кад ће да утврди те чињенице? Не може да утврди те чињенице када га огласи кривим. Суд мора те чињенице о ранијем животу да утврди пре него што донесе одлуку о кривици. Тако да ја прихватам наведено решење и имам проблем са тим образложењем. Испитивање ранијег живота учиниоца у смислу евентуалне примене код осуђујуће осуде, не значи повреду начела презумпције. То су све чињенице које у једном тренутку одлучивања могу или не морају бити релевантне. Ето само сам толико хтео да објасним да није никаква зла воља у питању нити сам ја желео да сугеришем кривицу окривљеног. Моје следеће питање је да ли сте знали да за Жељком Ражнатовићем постоје расписане потернице за кривично дело разбојништва за које је оптужен у Холандији и Немачкој?

Председник већа: Право на приговор има адв. Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Молим Вас председниче, претходно да се разјасни. Ни једног јединог тренутка наш брањеник

неће бежати од тога да говори о свом животу. Ми браниоци стављамо примедбе због тога што се овакво питање ваљда треба поставити МУП-у Србије или неком другом ко је задужен за расписивање потернице и потрага по потерницама. На који начин и шта пуномоћник оштећених жели да добије оваквим питањима. Шта уопште жели да добије? Да ли је можда ово контролисање рада МУП-а или не? Не разумем.

Председник већа: Да ли могу сматрати то приговором или коментаром?

Адв. Слободан Миливојевић: Приговор на садржину постављеног питања па ако је тако онда можемо га питати да ли зна и Цецу, са ким се дружио још са којим глумцем и тако даље. Да ли је можда знао да пева или је можда био негде глумац и тако даље. Не разумем питање. Мислим да је питање ван контекста ове оптужнице и овог поступка.

Председник већа: Поводом приговора браниоца првоокривљеног Милорада Улемека адв. Слободана Миливојевића на постављено питање пуномоћника оштећених адв. Срђе Поповића,

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ питање пуномоћника оштећеног адв. Срђе Поповића.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, у складу са овим што је рекао колега Миливојевић, тражимо одлуку већа о дозвољености оваквог питања, пошто је потпуно ван контекста свега овога о чему расправљамо.

Председник већа: Поводом изјављеног приговора на одлуку председника већа о дозвољености питања пуномоћника оштећеног адв. Срђе Поповића

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ питање пуномоћника оштећеног адв. Срђе Поповића.

Окр. Милорад Улемек: Да ли можете само да појасните то Ваше питање, на који се период односи? Коју годину?

Адв. Срђа Поповић: Не. Не могу.

Окр. Милорад Улемек: Да. Знао сам за покојним Жељком Ражнатовић Арканом постоје расписане потернице што је уопште било познато и целој нашој јавности. Поготово пред крај његовог живота.

Адв. Срђа Поповић: На страни 26 транскрипта од 12. јула Ви сте утврдили да су Миле Луковић и Душан Спасојевић буквално стрељани и то ме, не бавим се тиме, него сте такође изјавили да о овим чињеницама ћуте, да ову чињеницу прикривају припадници САЈ-а, јер им је прећено, то могу да схватим као логично у Вашем исказу, али кажете јер чувају интегритет Јединице, што ја поштујем. Хоћете то да ми објасните? Шта значи то да они прикривањем једног злочина, наводно злочина, о коме Ви говорите, чувају интегритет Јединице и да Ви поштујете то што они прикривају, једно тако тешко кривично дело, јер је то у интересу интегритета Јединице? То ми није јасно. Ја могу да Вам поновим питање, јер можда сам закомпликовао. Јасно Вам је шта хоћу да питам?

Окр. Милорад Улемек: Јасно ми је. Па ево овако, ја сам рекао, а то ћу и пред овим судом доказати чињеницама и аргументима, како се цео тај догађај одвијао. То што сам рекао да ја поштујем што ти момци чувају интегритет своје Јединице, рекао сам због тога, због једног свог личног како да кажем, епитета, који носим и који сам носио док сам ја био командант једне такве Јединице. Поштујем пре свега те момке због тога што и поред свих тих претњи које су им упућиване од стране највиших државних органа, и поред тога што су их тадашњи највиши државни органи утерали у кривично дело, издавајући им наређења да изврше то кривично дело, они ипак и по цену своје кривице, и по цену тога да једног дана буду изведени пред лице правде, нису у тим моментима, прецизирам на један период од пре три месеца, значи март, април месец, када су даване те изјаве пред одређеним комисијама и анкетним одборима у Министарству унутрашњих послова, па је то заташкано, нису хтели да тим неким својим, да кажем признањем, баце љагу на своју Јединицу због вероватно осећаја тог неког њиховог личног, како да кажем личног осећаја припадности тој Јединици, која вуче једну дугу традицију у нашој земљи. Ето то је оно што ја поштујем код тих момака. Ја не знам како сте Ви то схватили, значи не поштујем ја

кривично дело које они штите, већ поштујем тај њихов лични однос према тој Јединици својој, којој припадају.

Адв. Срђа Поповић: Па они тиме сами чине кривично дело. Ја не разумем како поштујете ту чињеницу да они ћуте и прикривају тај злочин само због угледа Јединице?

Председник већа: Право на приговор на питање има адв. Слободан Миливојевић.

Адв. Слободан Миливојевић: Он није уопште поставио питање. Он само даје своју констатацију и своје мишљење и виђење о томе шта је наш брањеник рекао. Наш брањеник је објаснио...

Адв. Срђа Поповић: Ја повлачим питање. Можемо да упростимо. Није то ништа.

Председник већа: Мислим у контексту...

Адв. Срђа Поповић: Нема смисла да овако стално...

Председник већа: Нећемо доносити одлуку пошто сте повукли питање. Него бих ја искористио одговор првоокривљеног Милорада Улемека ради разјашњења контекста и значења те његове изјаве везано за тај случај. Да ли то има икакве везе са чињеницом да сте Ви били припадник службе државне безбедности и да ли сте у том контексту имали обавезу да штитите све информације везане за вршење службе и службених радњи у том ресору? А да у том контексту гледате и на то питање?

Окр. Милорад Улемек: Па знате шта. То нема никакве везе што сам ја био припадник службе државне безбедности. Али је опште познато да сваки радник који ради у Министарству унутрашњих послова има обавезу чувања државне тајне или свих оних да кажем, послова, које за време свог тог неког мандата и ангажовања обавља за одређену службу. Значи да генерализујем, у Министарству унутрашњих послова.

Председник већа: Да ли сте у односу на то поштовање правила унутар службе државне безбедности дали свој суд о држању припадника САЈ-а? То је моје питање.

Окр. Милорад Улемек: Па не. Знате како, ја ту више имам један мој лични став због тога што, ево ја Вам отворено кажем, то ће врло брзо утврдити да су ти момци били утерани у кривично дело, и поред тога

они су на неки начин тим својим да кажем, сад можда да будем ја и груб, лажним изјавама, покушали да сачувају тај интегритет своје Јединице, јер вероватно они осећају тај један јак осећај припадности. То је моје лично мишљење, према тим момцима, с обзиром да сам, ето, цео живот провео у таквим и сличним формацијама и једноставно могу да осетим шта они размишљају и како се осећају. Значи из тог неког разлога.

Председник већа: Добро. Наставите са питањима.

Адв. Срђа Поповић: Да се ради о Вашој Јединици, јел би сте поступили на исти начин, пошто то поштујете?

Окр. Милорад Улемек: Па знате шта, пошто се не ради о мојој Јединици, ја на то питање нећу одговорити.

Председник већа: Немојте говорити колегинице Биљана. Заиста нема потребе да Ви говорите док вршимо ову радњу јер реметите ред.

Адв. Срђа Поповић: Сад ћемо опет да имамо бујук у судници и приговоре јер оптужени је при узимању података изјавио да се против њега воде и други поступци. Моје питање гласи, за која дела и одмах ћу да образложим ово питање, на исти начин као и прошли пут. Питам то јер може доћи у случај евентуално, да оптужени буде оглашен кривим, питање поврата. То је чињеница из члана 41 став 2 која нужно мора да постоји у спису, па онда ако он буде овде ослобођен, она неће имати никаквог значаја, ако буде оглашен кривим, суд ће моћи да одлучује о постојању поврата. То је у ствари смисао тог питања. Ја Вас само питам, за која сте још дела оптужени по тим другим оптужницама?

Окр. Милорад Улемек: Па то није никаква тајна. Имате сада разноразне фељтоне који су почели да излазе по...

Адв. Срђа Поповић: Па добро. Ви знате.

Окр. Милорад Улемек: По штампи. То је општепознато. То сви знају да сам ја углавном кривац за све. Ја ћу Вам рећи. Значи за случај пок. господина Стамболића, за покушај атентата на господина Вука Драшковића и ево сада видим да је некако тужилац покушао да смандрља још једну оптужницу везано за још један покушај атентата на господина Вука Драшковића, односно фамозна Ибарска магистрала.

Адв. Срђа Поповић: Хвала. Када сте наводно разговарали први пут о стављању у промет 600 кила хероина који је нађен у «Комерцијалној банци», Ви сте изјавили 14. јуна у својој одбрани, да сте

Ви то у први мах одбили, јер сте сматрали да ће се дрога продавати на улици, а онда сте додали, мене то занима, тај други део, да о томе нећете говорити никоме ништа. Моје питање је, да ли сте Ви свесни да би тиме причинили кривично дело непријављивања озбиљног, тешког кривичног дела? Дакле, Ви сте мислили да ће дрога бити продавана на улици, 600 кила дроге, и кажете људима који то планирају, ја о томе нећу ништа да говорим. Ја не учествујем па нећу ником ништа говорити. Да ли сте Ви свесни да бисте требали да говорите и да бисте тиме спречили да 600 кила дроге изађе на улицу?

Окр. Милорад Улемек: Па видите овако, ја ћу Вам одговорити на то питање, мада сам ја раније рекао да не желим да одговарам на таква питања, надам се да се часни судија и господин тужилац неће увредити због овога, због тога што сам ја добио информацију да је покренута једна истрага, мада је господин тужилац рекао да та истрага није покренута, мада је одједном та истрага ућуткана, како да кажем и о тим стварима се више ништа не говори, што само може да значи да сам ја био потпуно у праву када сам изнео једну такву тврдњу иза које и дан данас лично стојим и раде воље чекам истражне органе да дођу да ме испитају по том питању, али нешто ме избегавају. То Ваше питање би требало више да се односи на оне људе које сам ја онда поменуо, који су били на неким вишим местима у тој државној структури, који су заправо покренули цело то питање. То што сте ме питали, да сам ја рекао ја о томе нећу ништа да говорим, Ви сте то извукли из једног контекста, па овде то желите да прикажете на један другачији начин. Ја сам рекао да мене не занимају такви послови и да ја са тим не желим да имам ништа, а обратио сам се управо овој господи, Владимиру Поповићу Беби, господину Чедомиру Јовановићу и господину Драгољубу Марковићу, са речима и мислећи да с обзиром да нисам заинтересован за један такав дил и за такав један посао, хтео сам њима да нагласим да ја о том разговору и о тој њиховој причи нећу ништа никоме да говорим. Сад контекст који сте Ви ту извукли вероватно је само Вама јасан.

Адв. Срђа Поповић: Никакав контекст, само сам Вас питао шта то значи да нећете говорити ником ништа, о припреми продаје 600 килограма дроге, за коју сте сазнали. То је све. Ви сте након тога, пристали да учествујете у стављању у промет 600 килограма хероина, само зато што ће то стављање у промет да се догоди ван граница ове земље. У чему је битна разлика, то је моје питање? У чему је битна разлика да ли ће жртве наркотика бити српска деца или деца неке друге националности? Каква је разлика? Зар то није исто?

Окр. Милорад Улемек: Одговорићу Вам на ово питање. Ви очигледно имате неки циљ, али добро, то само Ви знате због чега

постављате таква питања. Ја морам Вама да кажем да сам ја на то пристао после констатације односно једне опаске господина Драгољуба Марковића, који је рекао да они нама бомбе и осиромашени уранијум, а ми њима дрогу. Мени тада, у том једном периоду, када је рат још био оно што се каже, свеж иза нас, мени се та идеја допала, јер сам лично мислио и сматрао, ако та Европска унија или већ тај НАТО савез који је доносио те одлуке, ако они нису имали моралних неких предиспозиција и ограда, да ураде оно што су урадили, због чега бих ја имао са друге стране неких моралних предиспозиција према њима. Значи то је био један мој лични став. Вероватно у то време како да кажем, продубљен тим неким мојим гневом и бесом према свему томе што се дешавало за тих 78 дана бомбардовања. Значи сада, наравно, ја никада не бих заузео један такав став с обзиром да сам видео како се све то после одвијало, али тада у тим неким моментима, и с обзиром да сам видео да та идеја иде управо од оних који су, да кажем преузели ту неку власт и да је то на неки начин и њима логично, та једна реченица је, ето можда, по мени окренула ту неку моралну, тај неки морални принцип који сам држао у себи.

Председник већа: Да прекинем само за тренутак. Видим да кашљете и мало теже говорите. Да ли Вам је неопходна пауза и одмор?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Председник већа: Добро.

Адв. Срђа Поповић: Само још једно питање. Ја сам Вас питао у чему је разлика да ли су жртве српска деца или деца друге националности и Ви сте ми сада објаснили да сте Ви сматрали у том тренутку, тим околностима, с обзиром на то ко Вам то предлаже и тако даље, да имате морално право да се светите. Ја тако сам разумео Ваше одговоре, али...Па говорио је о томе, али мене овде не интересује тај морални аспект. То је било по законима ове земље тешко кривично дело. Ви сте припадник службе, Ви то знате, то свако зна. То је тешко кривично дело. О томе се ради. Како сте пристали на извршење тешког кривичног дела, и још то зовете државним послом? Како може тешко кривично дело бити државни посао? Поставио сам два питања.

Окр. Милорад Улемек: Господине Поповићу, ја видим на шта Ви циљате и да Вам је очигледно овде циљ да од мене направите једног моралног лудака. Али, ја морам да Вам кажем да то питање које Ви сада упућујете мени, пре би требали да упутите господину Зорану Мијатовићу, кога сам ја питао, и који је био већи руководилац у тој служби од мене. Ја сам Вама објаснио да, истина је, ја сам имао једну

моралну недоумицу. Та једна реченица која је тада изречена, како да кажем је превагнула у мени у тој некој моралној недоумици, а Ви сада покушавате мени да кажете да сам ја урадио кривично дело, иако сам Вам ја рекао да је то био један државни посао и стојим иза тога, а ја Вам предлажем да уколико се отвори та истрага око свега тога, а надам се да хоће, та питања прво поставите оној господи која су и почела тај државни посао, па онда да постављате мени, који сам ту био да кажем на једном нивоу извршиоца.

Адв. Срђа Поповић: Да ли Ви сматрате дакле, да ако Вам претпостављени нареде да извршите кривично дело, да Ви то слободно можете да урадите без икакве одговорности по себе?

Окр. Милорад Улемек: Не. Не сматрам.

Адв. Срђа Поповић: Значи извршили сте тешко кривично дело?

Окр. Милорад Улемек: Па знате шта. Ја сада не знам како ја то сада могу да окарактеришем. Ја бих то оставио судским истражним органима да они утврде да ли је то било кривично дело или не.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Ту је суд. Суд ће знати како то да квалификује. Хвала.

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес ради одмора, у трајању од 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 12,56 ЧАСОВА

Председник већа: Настављамо са процесном радњом наставка саслушања првоокривљеног Милорада Улемека.

Право на питање и даље има адв. Срђа Поповић.

Адв. Срђа Поповић: Када Вам је наводно Чедомир Јовановић дао оних 30.000 долара у пластичној кеси, када сте полазили у Грчку, шта је то било? Је ли то била јасно међу Вама? Је ли то била позајмица или поклон или је то била награда за пребацивање дроге?

Окр. Милорад Улемек: Не. Ја сам то схватио да како сам већ навео када сам у Влади, док сам разговарао са покојним Премијером, када ми је предложио да се склоним негде ван из земље, када сам му ја рекао да ја немам новца за један такав живот, када је он напоменуо Чедомиру Јовановићу да он то реши. Ја сам то схватио да је то фактички нека сума да бих ја могао да одем са својом породицом у иностранство.

Адв. Срђа Поповић: Па је ли та сума била позајмица, поклон или награда што сте помогли у оном послу око дроге? Шта је било то?

Окр. Милорад Улемек: Па ја сам то схватио као поклон.

Адв. Срђа Поповић: Као поклон?

Окр. Милорад Улемек: Да.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте казали да сте то, да ли Вам је он казао да не идете у Грчку као слепац. Међутим, Ви сте на записнику од 13. јула страна 10, кад сте објашњавали зашто сте се одрекли своје пензије, навели да Ви имате непокретности, кола, уштеду из Легије странаца, провизију за послове у којима сте посредовали. Можете ли да објасните зашто бисте Ви били слепац са свом овом имовином коју сте овде навели? Зашто је Вама био потребан нечији поклон, ако Ви из овога исказа сте добростојећи?

Окр. Милорад Улемек: Прво, те провизије из тих разних послова које сте навели, ја сам тек почео да остварујем значи касније, не у том моменту, када сам имао тај разговор са Премијером, јер такве послове нисам ни могао да обављам јер сам до скоро био у служби државне безбедности и никакве друге послове осим свог посла у служби нисам могао да обављам. То да сам ја себе сматрао слепцем то ја нисам рекао.

Адв. Срђа Поповић: Не. Да је он казао да не идете као слепац.

Окр. Милорад Улемек: То се он тако изразио. Наравно ја се због тога нисам наљутио, јер је то била онако, пошалица више него нека констатација. А са друге стране, сви смо свесни да један живот са породицом у иностранству није ни мало ни лак, ни јефтин, између осталог како се то каже у нашем народу, пара никад доста.

Адв. Срђа Поповић: Да ли је ЈСО с обзиром на оно што сте Ви сами овде рекли, финансиран новцем од продаје дроге?

Окр. Милорад Улемек: Па ја сам рекао у ком смислу су те финансије ишле. Значи кроз опрему и кроз тај један део станова. Значи да можемо тако да кажемо.

Адв. Срђа Поповић: Јесте ли Ви посредовали у таквом финансирању ЈСО-а?

Окр. Милорад Улемек: У ком смислу мислите посредовали?

Адв. Срђа Поповић: Па у том смислу да сте казали, ево мени не треба ништа, дајте Јединици паре, неки новац који бисте дали мени, дајте Јединици? То је посредовање.

Окр. Милорад Улемек: Не разумем ја шта је посредовање, него нисам Вас схватио у ком контексту сам ја посредовао. Па не, ја сам већ рекао да на самом оном састанку када се разговарало о тим парама, ја сам рекао да мене лично новац не занима, него да ме занима опрема и боље опремање за припаднике Јединице. Ако то тако може да се схвати, јесам.

Адв. Срђа Поповић: Према Вашем исказу на записнику од 17. јуна на страни 43, Ви сте од покојног Душана Спасојевића приликом Вашег последњег сусрета, сазнали и сад ја цитирам «Да је требало да стигне тона кокаина бродом у Црну Гору». Питање, јесте ли Ви некога о томе известили, ако јесте кога, ако нисте зашто нисте?

Окр. Милорад Улемек: Не, нисам никога известио о томе. А зашто нисам, не знам, не могу то да објасним. Једноставно зато што у том једном времену сам био баш и због тог разлога односно из те приче коју сам чуо, односно тако схватио, из оног нервозног излагања Душана Спасојевића, био револтиран по свом том питању, јер је на неки начин бар између мене и Душана у оном претходном периоду постојао неки јасан договор да се то више, односно да се такве ствари више не раде.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте њему приступили између осталог са неким задатком службе. Да ли сте томе ко Вам је дао тај задатак отишли и казали, слушајте долази брод кокаина у Црну Гору?

Окр. Милорад Улемек: Не. Нисам то урадио.

Адв. Срђа Поповић: Да ли можете да објасните зашто, будући да Вам је то био задатак, зашто нисте казали?

Окр. Милорад Улемек: Па то једноставно нисам урадио због тога, зато што сам схватио да на неки начин Душан Спасојевић такве једне послове све и да је хтео није могао да ради сам без знања државе, а с обзиром да је и први пут иза таквог посла односно да су први пут иза таквог посла стали одређени људи који су касније дошли на неке функције и имали неког, како да кажем, уплива у ту државну политику, посредно или непосредно, једноставно сам био на неки начин и разочаран, а и нисам себе хтео да доводим у ту неку непријатну ситуацију, да сад ја не знам, да се мешам у нешто иза чега је очигледно било да један део државе стоји, сад да ли приватно или државно, то ја не могу са ове тачке гледишта да ценим.

Адв. Срђа Поповић: То да је иза тога стајала држава, то је само Ваша претпоставка, је ли тако?

Окр. Милорад Улемек: Па да. То је била моја претпоставка на основу свега онога што сам ја прошао у те две године.

Адв. Срђа Поповић: А да ли за Вас нешто мења ситуацију чињеница да држава ради кривична дела, не појединац, него држава увози тону кокаина? Зар то није ипак кривично дело, зар ипак се то неће наћи на улици, зар ипак неће наша деца од тога страдати? Каква је разлика да ли у томе учествује држава или само Душан Спасојевић или заједно? Каква је разлика у томе? Има ли неке разлике?

Окр. Милорад Улемек: Па видите овако. Ја сад мислим, стварно да Вам кажем, сад овде можемо да се правимо блесави колико год хоћемо, сви овде. Ја Вам одговорно тврдим. Па мало се правите блесави.

Адв. Срђа Поповић: Не.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ОПОМИЊУ СЕ браниоци да се пристојно понашају у судници и да се не смеју, јер то представља заиста непримерено понашање и један израз тешке некултуре.

Председник већа: Наставите.

Окр. Милорад Улемек: Немам заиста намеру да Вас увредим, нити да Вам нанесем увреду са овим што кажем, али ја одговорно тврдим, значи да свака држава кроз једну одређену, да кажем један одређени трафинг дроге која пролази кроз њену земљу, финансира саму себе. Наравно то ниједна држава неће да призна. И сад Ви мене питате да ли се ја лично осећам, не знам овако или онако, или да ли имам неки осећај гриже савести, или да ли се осећам одговорним за то. Ја Вам кажем да се ја лично не осећам одговорним због тога што рецимо то нисам пријавио или не знам отишао у новине па све то испричао из једноставног разлога, за то постоје државни неки органи па нека се они секирају око тога. То није био мој неки приватан проблем.

Адв. Срђа Поповић: Али то је Ваша дужност по закону.

Окр. Милорад Улемек: Добро. Јесте. Ето, ако сматрате да сам тада прекршио закон, ето прекршио сам га.

Адв. Срђа Поповић: А јел сте прекршили закон када сте прелазили границу са путном исправом у коју су унети лажни подаци да сте Ви Влада Вукомановић?

Окр. Милорад Улемек: Па добро, ако ћемо сада да терамо мак на конач и у тим стварима, јесам, прекршио сам закон.

Адв. Срђа Поповић: А јел сте прекршили закон када сте купили и фалсификовали хрватски пасош?

Окр. Милорад Улемек: Па самим тим ако кажете да сам фалсификовао једну путну исправу, онда сам вероватно прекршио закон.

Адв. Срђа Поповић: Ајде онда променим питање. Кад сте унели лажне податке, неистините податке у ту исправу, да ли сте тиме прекршили закон?

Председник већа: Право на приговор има адв. Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Ако ја добро памтим, чини ми се да наш брањеник ни једног тренутка није рекао да је уносио било какве податке у било коју путну исправу. Ово питање не разумем.

Председник већа: Стоји чињеница да првоокривљени Милорад Улемек није навео у својој одбрани да је он унео податке у лажну страну јавну исправу, хрватски пасош, већ да га је набавио на црном маркету и да је имао име и презиме које је лажно и које је и по наређењу службе користио управо у циљу да не би био лишен слободе од стране разних међународних организација или држава, због евентуалних проблема око прогона за ратне злочине. Изволите. Наставите даље.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте 13. јула на главном претресу навели да Вас је приликом једног сусрета Душан Спасојевић питао: «Јеси ли пристао на оно што ти се нуди?». Ви сте се правили да не разумете и казали сте «Шта?». Он је казао «Оно за Ибарску магистралу». И додали сте, било ми је чудно одакле он то зна. Моје питање је шта је то Вама нудио?

Окр. Милорад Улемек: Па ја сам то већ одговарајући и појашњавајући питање господина председавајућег, прошлог пута, када и господин тужилац није разумео одговор на питање, добро не сад детаљно, објаснио, али на један уопштен начин објаснио као што се то већ и зна да је тада нама, припадницима Јединице за специјалне операције, био нуђен један одређени дил.

Адв. Срђа Поповић: Опростите што Вас прекидам, али шта је Вама нуђено? Је ли Вама нешто нуђено? Вама конкретно је ли нешто нуђено?

Окр. Милорад Улемек: Па мени није ништа нуђено у смислу да ми је нешто нуђено, узми то за ово, него ми је...

Адв. Срђа Поповић: Не то, него да Вам је нуђено да нешто урадите, поступите?

Окр. Милорад Улемек: Не да урадим ни да поступим, него да се помирим са таквом чињеницом да Јединица треба да преузме кривицу за Ибарску магистралу. У том смислу.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Нејасно је било. Ви на том истом записнику, на истом месту кажете, «Ја сам лично по том питању разговарао само са начелником». Шта сте разговарали са начелником? Да ли можете да нам кажете?

Окр. Милорад Улемек: Прво, Ви сте опет погрешно преписали. Ја нисам рекао да сам разговарао са начелником него са замеником начелника службе господином Мијатовићем. О томе шта сам разговарао,

с обзиром да то нема никакве везе са овим случајем, а против мене је подигнута оптужница везано за случај Ибарске магистрале, ја бих ако то није проблем, оставио за то рочиште.

Председник већа: То је Ваше право. Наставите са питањима.

Адв. Срђа Поповић: На том истом записнику Ви кажете: «Касније кад се цела та реализација правила, око писања тих признања, изјава и тако даље, разговарао сам са тадашњим начелником одељења за безбедност Владимиром Ђурицом». Моје питање, шта сте Ви о томе разговарали, о тим признањима, изјавама, шта сте разговарали?

Председник већа: Право на приговор има бранилац адв. Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Па окривљени се већ изјаснио и мислим да смо и на претходном главном претресу о томе већ донели дефинитивну одлуку. То може да буде предмет само поступка који се води пред Окружним судом у Београду и било какво даље изјашњење у том правцу, у овом кривичном поступку не може да допринесе расветљавању чињеничног стања, а са друге стране, он је већ у претходном поступку, по првобитној оптужници, за Ибарску магистралу дао своју изјаву као сведок. Дакле мислим да није предмет овог поступка и да би даље изјашњење требало да уследи у том кривичном поступку.

Председник већа: Добро. Већ се изјаснио окривљени у вези тих питања која се односе на подигнуту већ оптужницу везану за случај Ибарске магистрале, па у том смислу може сам да одговори. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Па с обзиром да се то Ваше питање везује на оно мало пређашње, ја Вам нећу одговорити на то питање.

Адв. Срђа Поповић: Моје следеће питање је да ли сте Ви учествовали у реализацији око писања тих признања и изјава и тако даље?

Окр. Милорад Улемек: Па ја видим да ја Вама упорно покушавам да објасним да због тога што је подигнута оптужница против мене у том случају, значи не бих желео да Вам одговарам на та питања. Уколико суд каже да морам да одговарам, ја ћу одговорити, али остајем при свом ставу.

Председник већа: Ево ја ћу интервенисати ради рационализације. Пошто сте већ једном рекли да нећете одговарати на питања која се односе на случај убиства на Ибарској магистралаи, за који сте оптужени и у фази је права на приговор против оптужнице, мислим да не би било целисходно да се постављају питања везано за тај случај, јер не мора сада поједначано у вези евентуалних даљих питања да се изјашњава поново. Значи то је Ваше право. Уопште не морате да одговарате на питања. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: На питам ништа што се тиче Ибарске магистрале, ја питам да ли сте Ви учествовали у монтирању једног судског процеса?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Адв. Срђа Поповић: Добро. На почетку мог испитивања ја сам Вас питао да ли сте у вршењу службе увек и у потпуности поступали у складу са законом, на шта сте одговорили потврдно. Моје питање, након Ваших данашњих одговора, је да ли после свега тога остајете код тог одговора?

Окр. Милорад Улемек: Да. Видите овако. Ако би ми ово веће дозволило и дало ми једно наредних 5 до 8 сати, да Вам све то образложим због чега, како сам поступао у разноразним ситуацијама, Ви би схватили оно што ја хоћу да Вам кажем. Међутим, мислим да је нерационално да то сада тражим, а Ви упорно колико ја могу да схватим, терате мак на конач, да пошто пото докажете да сам ја некада негде од обданишта па на овамо вршио нека кривична дела, а да се при томе уопште не занимате нити Вас интересују евентуални мотиви због којих су евентуално, ако их уопште има, та нека кривична дела урађена. Тако да мој одговор је да сам радио по закону.

Адв. Срђа Поповић: То ће Вас одбрана питати за те мотиве. Само још једно питање, оних пасоша. Када сте објашњавали зашто Вам је издат пасош, на лажно име, Ви сте казали, «Служба је сматрала да сам угрожен због свега оног што сам радио по ратиштима, и у служби». Моје питање, шта је то све што сте радили на ратиштима, јер немају сви људи који су били на ратиштима фалсификоване пасоше?

Председник већа: Јавља се за реч адв. Слободан Миливојевић, са правом на приговор на постављено питање. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Приговарам овом питању јер је јасно да није уопште предмет ове оптужнице, а са друге стране, наш

брањеник је већ на почетку своје изјаве истакао да постоје одређене акције и активности које је вршила Јединица за специјалне операције, служба државне безбедности, које још увек имају статус државне тајне и због чега не би требало да се изјашњава у том правцу. А претходно, дакле и превасходно приговарам због тога што није предмет ове оптужнице.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Срђе Поповића, зато што се не односи на предмет кривичног поступка.

Адв. Срђа Поповић: Сада бих да пређемо на побуну. Да ли је Јединица имала нечију дозволу, да ли се уопште обратила за такву дозволу да протестује на сред ауто пута? Јел сте Ви тражили од надлежне службе МУП-а да Вам дозволи да блокирате ауто пут?

Окр. Милорад Улемек: Мало пре сте рекли побуна али сте се после исправили да је то био протест. Значи за тај протест нисмо се ником обратили, него смо то урадили самоиницијативно.

Адв. Срђа Поповић: Ајде да расчистимо то питање побуне. Кад Ви не тражите никакву дозволу и када под пуном опремом и наоружани блокирате пут, кад по сопственом признању размишљате о томе да ли би против Вас могао да интервенише МУП или чак војска, зар се то не квалификује као побуна?

Окр. Милорад Улемек: Извињавам се. Да ли се то не квалификује...

Адв. Срђа Поповић: Као побуна?

Окр. Милорад Улемек: Па Ви очигледно не знате разлику између протеста и побуне. Ја не могу то тако да оквалификујем као побуну.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Можемо да се не слажемо. Јесте ли Ви одбили да извршавате наређења својих претпостављених током побуне?

Окр. Милорад Улемек: Прво ја да Вам кажем, ја у то време нисам имао никакве претпостављене, јер нисам био у служби...

Адв. Срђа Поповић: Мислим Јединица.

Окр. Милорад Улемек: Па знате шта, ако Вас то занима онда нека суд позове овде тадашњег команданта Јединице или његове оперативне помоћнике, па то питање поставите њима. Ја стварно не знам како је ко тада у тој ситуацији и шта осећао у својој глави. Да ли то одбија због овог или због оног.

Адв. Срђа Поповић: Зар није Вама Мијатовић једног тренутка казао, свима Вама, да прекинете тај циркус иначе ћемо другачије да разговарамо? Јел то није било наређење и то врло енергично наређење које Јединица није послушала?

Окр. Милорад Улемек: Не. То није било наређење. То је тада схваћено као његов последњи неки вапај да би себе приказао, тада, оним челницима МУП-а како он може да изглади ситуацију, а у служби господине Поповићу наређења се не дају на такав начин, него се зна како се дају наређења и да су та наређења поштована и издавана на прави начин до тог протеста никада не би ни дошло.

Адв. Срђа Поповић: А ко оцењује да су наређења издата на прави начин? Онај који издаје, или Ви, или ко?

Окр. Милорад Улемек: Ко оцењује? Па оцењује онај, свако има нечег нормалног и логичног у глави који се дуго бави тим послом, те сходно томе може да закључи кад му се да лажно наређење или кад му се да неко бахато наређење без икаквог смисла на сред улице, у смислу неке претње и тако даље. Таква се наређења у служби не дају.

Адв. Срђа Поповић: Поменули сте лажно наређење. Шта значи лажно наређење? На пример, Ви кажете да је код хапшења браће Бановић Јединици дато лажно наређење. То није јасно шта значи.

Окр. Милорад Улемек: Па то значи, знате како. Кад хоћете да употребите једну високо софистицирану Јединицу коју држава спрема за само најризичније и најопасније послове, онда не можете пред команду те Јединице да изађете са једном причом која је лажна, значи која је чиста лаж, да би из само Вама, значи из само не мислим Вама, него њима, тада који су издали то наређење, прикрили праву слику, односно прави мотив и сврху тог наређења, због чега су ухапшена браћа Бановић. Знате у озбиљним државама такве ствари се не раде.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте рекли да је та лаж, о којој говорите, чиста лаж, се састоји у томе што је Јединици речено да је један од браће Бановића имао два, три убиства, а други је лак на пиштољу. Зашто мислите да је то лаж? Откуд Ви знате да је то лаж?

Окр. Милорад Улемек: Па видите овако. Ја морам да приметим да сте Ви овде мало контрадикторни. Ја уопште нисам говорио да је лаж да ли су Бановићи, не знам, лаки на пиштољу или не знам, да ли имају неколико убистава. Лаж је била та што је команда Јединице за специјалне операције после те извршене акције, значи где је при давању тог наређења лажног, није одбила наређење него га је извршила. А да се касније, значи утврдило, када су ти момци, ја мислим да је то било исто то вече, пребачени за Тузлу и одатле право за Хаг.

Адв. Срђа Поповић: Шта је лаж? Шта су Вас лагали? Шта су слагали Јединицу?

Окр. Милорад Улемек: Шта су слагали Јединицу? Јел Вама није јасно шта су слагали?

Адв. Срђа Поповић: Па не. Мени није јасно. Ја хоћу Вас да питам. Да ли је Вама познато да је Предраг Бановић, на суђењу пред Хашким трибуналом признао да је убио лично пет затвореника у логору.....и да је учествовао у премлаћивању 24 друга затвореника? Да ли је Вама то познато?

Окр. Милорад Улемек: Да Вам кажем једну ствар.

Председник већа: Право на приговор има адв. Момчило Булатовић бранилац првоокривљеног Милорада Улемека.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ако овако наставимо, и будете дозволили оваква питања господину Поповићу, бојим се да ово можемо да сматрамо подручјем одељења Хашког трибунала. Јер сва питања која иду са ове стране очигледно имају неки други циљ, а не утврђивање чињеничног стања везано за ову оптужницу по којој Ви поступате. Ја Вас молим да заштитите нас од оваквих питања, јер ово није Хаг. Бановићу је суђено у Хагу. Шта је тамо утврђено и како је утврђено и зашто је тако утврђено, то је ствар оног суда тамо, а овде судимо нешто друго. Хвала.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ питање адв. Срђе Поповића.

Образложење: Питање је постављено у контексту разјашњења навода у одбрани првоокривљеног Милорада Улемека. Оно се односи на разлоге протеста Јединице за специјалне операције у којем је он накнадно учествовао, а не и у доношењу одлуке. Дакле, у контексту његове одбране, питање је примерено, а кроз право окривљеног да евентуално не одговара на питања, може се врло лако решити процесна ситуација.

Ево има право да приговори и одлуци председника већа адв. Слободан Миливојевић.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја ћу затражити одлуку већа због Ваше садашње одлуке. Пре свега, због тога што је наш брањеник када је објашњавао разлоге тог протеста које је он добио информације иначе из команде ЈСО-а, дао објашњење да је у питању лажна наредба, у смислу да су та лица криминалци, који се баве тим и тим, а након тога се испоставило да је Јединица злоупотребљена да би се та двојица изручили Хагу. Нама сада пуномоћник пре него што је поставио ово питање, даје неке детаље са суђења у Хагу. Утолико је било и суштина приговора који је дао колега Булатовић. Због тога сматрам да свако даље питање у том правцу заиста би нас водило нечему другом. Објашњење зашто је он или зашто је командни врх Јединице сматрао да је у питању лажна наредба је дао. Дакле, не да су у питању криминалци које треба хапсити него је очигледно испало да је требало њих изручити Хагу. Чему даља расправа око тога шта Хаг ради и какав поступак води?

Председник већа: Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ питање пуномоћника породице оштећеног адв. Срђе Поповића.

Ваше је право да одговорите или да не одговорите. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Ја ћу да одговорим, чисто да би господин Поповић могао да оправда своја питања јер кроз њега очигледно неки

његови ментори једне одређене стране службе са којима господин кокетира морају да поставе оваква питања. Не морате се смејати господине Даниловићу, постоји документација и сведоци за све. Наравно да господине Поповићу...

Адв. Срђа Поповић: Ја бих молио председавајућег да у оваквом тренутку опомене оптуженог.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОПОМИЊЕ СЕ првоокривљени Милорад Улемек да не вређа достојанство пуномоћника адв. Срђе Поповића.

Ви можете одговорити или не одговорити на постављено питање, а не можемо говорити на тај начин о личности адвоката, нити било ког учесника у овом кривичном поступку, тако да то можете задржати за себе, у овој ситуацији. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Ја се извињавам господине председавајући. Очигледно истина боли. Господине Поповићу, на то Ваше питање, ја ћу Вам одговорити врло једноставно. Шта је било после са браћом Бановић, у току процеса који се водио пред Хашким трибуналом, ми то онда, односно Јединица то онда у тим моментима, никако није могла да зна. Ја бих Вам такође напоменуо да је један од браће Бановић ослобођен без икаквих доказа, пред тим судом, тако да смо ми у тим тренуцима само закључили да је та Јединица изманипулисана и да је њој наређено од највећег државног врха, значи наређено да уради једно, а касније се испоставило да је та Јединица урадила сасвим друго. Сада ко је ту био у праву, и ко је тада знао шта ће се десити и бајати у пасуљ, кроз две године, о томе не можемо да причамо.

Адв. Срђа Поповић: То је тачно. Мене интересује да ли Ви данас сматрате да је лаж да је Предраг Бановић који је признао 5 убистава, да није био криминалац?

Окр. Милорад Улемек: Да. Сматрам.

Адв. Срђа Поповић: Данас видите да сте били у заблуди?

Председник већа: Ево јавља се за реч бранилац адв. Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: Повлачим питање.

Адв. Слободан Миливојевић: Ја желим само да констатујем. Молим Вас.

Председник већа: Немојте молим Вас коментарисати кроз питања и одлуку чисто законску процедуру. У том смислу немојте се међусобно опомињати, немојте полемисати, мислим да је стварно то непримерено, с обзиром на ову радњу где треба омогућити да се заврши процесна радња саслушања првоокривљеног Милорада Улемек онако како закон налаже, без ометања, уз законску процедуру која се поштује. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: Да ли можете да објасните приликом побуне, зашто је у центар у Кули, рецимо пуштен Душан Спасојевић, а да је забрањен приступ подпредседнику Владе Перишићу? Зар то није чудно мало?

Окр. Милорад Улемек: Због чега је пуштен Душан Спасојевић ја сам то већ објаснио у свом излагању.

Адв. Срђа Поповић: А зашто је забрањено приступ Перишићу?

Окр. Милорад Улемек: Па зато што је господин Перишић при свом доласку на ту капију, прво се понашао непримерено, како треба да се понаша један подпредседник Владе, а друго, лично мишљење оних који су ишли да се виде на капији са господином Перишићем, је било то, њихов закључак је био да господин Перишић није дошао у ту Јединицу да би он урадио нешто за Јединицу, нити за целу ту ситуацију, већ да би урадио нешто за себе, у смислу да је хтео ето он да буде тај неко ко би покупио те неке ловорике за смирење тог протеста Јединице за специјалне операције.

Адв. Срђа Поповић: У то доба, у доба побуне, у чему би се по Вашем мишљењу, састојао успех те акције? Шта је био дакле коначни циљ? Шта је то требало да се догоди па да Ви кажете, прекидамо са овим, постигли смо што смо хтели?

Окр. Милорад Улемек: Па циљ тог протеста је био превасходно да министар Михајловић и они помоћници који су тада издали ту једну наредбу, пре свега, признају да су издали једну погрешну наредбу и да су припадницима Јединице за специјалне операције како да кажем, дали

неки крив налог. И господин министар је у то време то и хтео да уради када је дошао у Кулу, на састанак са командом Јединице за специјалне операције. Написао је чак и своју оставку, зато што је провео са тих 6 официра не знам сада тачно, немојте ме држати за реч, између сат и по, можда два сата разговора, где је он сам схватио да су они у праву и човек је био написао своју оставку и хтео да изађе пред новинаре и да то образложи или шта је већ имао у плану, на уму. У самом том почетку, наша намера није била да се од никога тражи ни оставка нити нико да се нешто кажњава због тога, само је намера тих момака, те команде, била значи, да им људи из министарства, људи из службе, значи кажу бар да су погрешили. Значи нико ту није морао да се извињава. Међутим, они ни то нису хтели да ураде и ја верујем да је тај један појачани мотив за тај протест био један такав однос људи из министарства према команди те Јединице.

Адв. Срђа Поповић: Ја бих то онда рекао да се изврше ове смене и да Вам се да неко задовољење морално, јел да, јел тако? Од прилике мислим, исправите ако није тачно?

Окр. Милорад Улемек: Па не.

Адв. Срђа Поповић: То је био циљ?

Председник већа: Право на приговор има адв. Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Ово није питање, ово је констатација пуномоћника. Према томе ранији одговори садрже одговор на питање због чега је иначе протест учињен, а ово што је сада малопре пуномоћник изрекао, то је његова констатација и то уопште није питање.

Адв. Срђа Поповић: Ја сам мислио да сам сумирао. Али ево опет ћу да повучем питање. Није никакав проблем.

Председник већа: О дозвољености питања не могу одлучивати када се повуче предмет одлучивања. Дакле, питање као да не постоји. Онда ћемо наставити даље, са овом радњом. Ако имате још нешто да кажете изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Да не бих стално устајао и понављао примедбе, ја ћу замолити колегу да те констатације задржи за завршну реч и онда да их износи, да ја не бих стално стављао приговор. Хвала.

Председник већа: Настављамо даље. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: У вези са овим циљевима побуне. На 21 страни тог истог записника од 14. јуна, Ви кажете да је Душан Спасојевић хтео да приграби неки, како да кажем, колач и део славе. О чему се састојала та слава? А у чему се састојао тај колач? Јел можете то мало да објасните?

Окр. Милорад Улемек: Па могу да објасним наравно. То је био један мој закључак на основу тога што сам једноставно тада схватио колико тих неких људи из државних структура се просто гура и убацује не би ли се на неки начин приближио тим људима из Јединице који су били у том протесту. И то су углавном били ти људи то раде само због тога да би ето, они могли некада некоме да кажу да су они имали неког утицаја или да су они помогли да се то смири. Значи да покупе тај неки део колача и славе за себе. Како сте Ви малопре рекли.

Адв. Срђа Поповић: Али Душан Спасојевић напротив није покушавао да смири. Ову Вашу изјаву Ви сте дали у вези са његовом препоруком и саветом Вама, «Немојте да стајете док се ово не расчисти». Дакле, није се радило о томе да се то смири, његов је савет ишао на страну да се то радикализује. И Ви ту његову изјаву сте протумачили да је он тиме хтео да приграби себи део колача и славе. Каквог колача и какве славе?

Окр. Милорад Улемек: Па добро. Ја видим да Ви опет извлачите само из контекста неке реченице. Ја сам лепо рекао да те вечери кад сам дошао пред Владу Србије, у дворишту су били Љубиша Буха и покојни Душан Спасојевић и ја док сам из кола ишао према Влади да ми је Душан Спасојевић рекао «Идите до краја, немој да попуштате», у том смислу, да тачно не цитирам, те речи. Шта је он тада имао у глави и са којим је он то намерама рекао, ја не могу да закључим нити сам онда могао да закључим из тог његовог, да кажем, ајде, навијања, да он жели да ми то радикализујемо, како сте Ви то овде рекли. Значи нама није била никаква намера да се то радикализује, него управо је била намера да се то смири. Ја сам због тога и одлазио на састанак са покојним Премијером. Свој закључак сам ја произвољно, како да кажем, извео да је Душан Спасојевић хтео да приграби тај неки део колача и славе, управо због тога што неколико дана после побуне, кад се десио онај ручак у центру, када ми је пок. Премијер рекао и замолио ме да одем значи до Сурчина или до Шилерове, до Душана Спасојевића и Љубише Бухе Чумета, и да им скренем пажњу да се не хвале много и да не причају о томе шта се дешавало тих дана за време тог протеста. Значи на основу свих тих дешавања и закључака онако како је ишло све то везано

за тај протест, ја сам у том контексту рекао да је вероватно Душан Спасојевић хтео да покупи један део славе и колача.

Адв. Срђа Поповић: Ајде слава то је некако, ја немам тај концепт славе, али ајде то могу да разумем. Али у чему се колач састоји?

Окр. Милорад Улемек: Па добро. Можда је мислио да ћемо да га частимо са две шампите и кремпитом. Не знам.

Адв. Срђа Поповић: Па не. Ви сте то употребили, ту реч. Није он. Ви сте казали, да је он хтео да приграби део колача. Ког колача? Шта то значи?

Окр. Милорад Улемек: Па онда сам се вероватно можда ето погрешно изразио.

Адв. Срђа Поповић: Сад ћу да пређем на нека питања о самом догађају о коме се овде ради. Окривљени је изјавио на главном претресу 15. јула да је 8. марта у ресторану «Кнез» примио поруку преко једног момка, и да је та порука гласила: «Води рачуна, могуће је да се спрема твоје хапшење». И коментарише да му то није ишло у главу и да му је то било чудно. Питање моје гласи, зашто му је то било чудно, кад му се по његовим речима, стално мотало по глави, цитирам његове речи: «Те хапсиће нас, те неће хапсити, те идете у Хаг, те не идете у Хаг»?

Окр. Милорад Улемек: Јесте ли завршили питање?

Адв. Срђа Поповић: Јесам.

Окр. Милорад Улемек: То није био момак, ја сам њега именом и презименом, значи ко је донео ту поруку а то што ми се мотало по глави, мотало ми се због тога јер добро, опште је познато онда да је била та нека, нон стоп тензија и ујдурма, како да кажем, везано за тај Хаг, а колико се сви добро сећамо и сви они наводи које је износио Љубиша Буха Чуме, су правили једну, како да кажем, небулозну ситуацију. Значи сва та нека размишљања су се провлачила кроз те неке приче, које су вероватно на мене онда остављале неки одређени утисак, тако да је моје размишљање у том правцу ишло.

Адв. Срђа Поповић: И то Вам је било чудно?

Окр. Милорад Улемек: Па јел Вама не би било чудно?

Адв. Срђа Поповић: Па ја нисам у тој позицији никада био. Не знам.

Окр. Милорад Улемек: Срећа Ваша.

Адв. Срђа Поповић: Добро је. Сутрадан, кажете да сте Ненаду Шареу дали инструкције како да поступи обезбеђење и како да се понашају ако дође полиција. Питање је, како да се понашају и како да поступе? Каква је била Ваша инструкција?

Окр. Милорад Улемек: Па моја инструкција везано за то је била чисто да кажем, добронамерна. Јер знате, ти момци који су тада били у мом обезбеђењу, они су били припадници МУП-а. Значи званични, како да кажем, овлашћена службена лица. Ја сам само можда хтео да избегнем неке евентуалне непријатности које би могле да се десе, уколико би се појавила полиција пред мојој кућом, на основу оне поруке што је било неко моје размишљање, чисто да не би дошло чак ни до неког вербалног сукоба између тог, да кажем мог обезбеђења и тих људи који би евентуално дошли, јер једноставно и једни и други би радили свој неки посао. Значи само сам појаснио односно дао инструкције тим људима, како да се понашају у тој ситуацији. Ништа друго.

Адв. Срђа Поповић: Сада, с обзиром на то да кажете да Вам је било чудно, јер Вам није ишло у главу да Вам се спрема хапшење. Ја ћу ипак да Вас питам, да ли сте то упозорење схватили озбиљно? Да ли сте схватили да стварно постоји таква могућност?

Окр. Милорад Улемек: Па јесам и нисам, да Вам кажем. Самим тим што као што сам и рекао, сам се 9.-ог на неки начин склонио у тај стан, значи самим тим сам извршио једну радњу, како да кажем, предострожности.

Председник већа: Само један моменат. Прекинућу Вас јер видим да нема браниоца окр. Милана Јуришића званог «Јуре» адв. Драгана Крстићевића. То је иначе процесна претпоставка за наставак главног претреса. Па да констатујемо само пошто се међусобно мењају колеге, да га мења адв. Дејан Лазаревић, по заменичком пуномоћју. Да би расчистили ту ствар, а у будуће реците колеги Драгану Крстићевићу да се јави председнику већа, да не напушта овако, као да је растао у шуми. Наставите.

Адв. Срђа Поповић: 15. јуна на главном претресу сте казали да након што сте одлучили да се сакријете преко викенда, да сте Вулету Вукашиновићу овако објаснили своју намеру. «Само за овај викенд, па

ћемо у понедељак већ да се јавимо коме треба да се јавимо». Питање је јесте ли се јавили у понедељак, јесте ли се јавили уторак, јесте ли се јавили у среду, и ако нисте зашто нисте?

Окр. Милорад Улемек: Ја сам то већ објаснио да сам по изласку из тог стана по повратку кући, значи хтео да се обратим пок. Премијеру Ђинђићу где сам контактирао једног члана његовог обезбеђења и да сам хтео да пошаљем једну одређену поруку не би ли направио тај контакт. Значи Ви то можете да схватите и да сам се јавио и да се нисам јавио. После тога сви знамо, на жалост шта се догодило, тако да нисам имао ни прилике да се иком јавим.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Да ли можете да ми кажете, 12. марта после атентата на Ђинђића, Ви сте затражили од Ненада Шарца, да Вас вози у тај штек Душана Спасојевића. Колико је било сати? Бар приближно?

Окр. Милорад Улемек: Па то је било после доласка моје мајке, значи поподневни сати су били. Значи предвече. Не могу сада стварно тачно да прецизирам ту сатницу јер верујте ми да онда нисам ни...

Адв. Срђа Поповић: Добро, мислим приближно.

Окр. Милорад Улемек: Ни гледао. Значи пред вечерње сати.

Адв. Срђа Поповић: Значи од подне, па до тог одласка да ли сте се јављали свом адвокату да се посаветујете?

Окр. Милорад Улемек: Не. Нисам се јављао.

Адв. Срђа Поповић: Кажете да сте себи рекли и цитирам Ваше речи «Милораде ово је нека грешка». Зашто се онда нисте једноставно предали, да расчистите ту грешку?

Окр. Милорад Улемек: Па из врло једноставног разлога. Када вас оптуже, значи одмах, сат, два, после тог атентата који се догодио, знате то није као да Вас оптуже за обијање трафике, па да Ви кажете, нема везе, отићи ћу ја тамо па ћу све то да разјасним. Очигледно је као што је и очигледно, да је то била нека игра у питању. Ја сам једноставно себи хтео да дам што ја кажем, времена, прво да се ја сам са собом на неки начин, како да кажем, смирим, консултујем, да видим шта ће да буде, па евентуално вероватно би у тим наредним данима размишљао и о тој једној предаји. Међутим, сад са ове тачке гледишта видим да сам био потпуно у праву и да сам потпуно исправно поступио што се нисам тог

првог дана предао, јер вероватно сада не би имао прилику да стојим овде.

Адв. Срђа Поповић: Добро. То је друго питање. За онај дан кад сте мислили да греше. Према Вашем казивању, Ви сте Шаре Ненаду 12. марта увече у штеку казали да поручи Пелету да се склања од Душана, а сутрадан, 13. марта ујутру, сами шаљете Пелета код Душана Спасојевића. Како то објашњавате?

Окр. Милорад Улемек: Па то...

Адв. Срђа Поповић: Увече сте слали поруку човеку да се склања од Душана, а сутра ујутру га шаљете код Душана.

Окр. Милорад Улемек: Добро. То није било сутра ујутру. Ја сам рекао да је то било у касним вечерњим сатима, јер је Пеле дошао после.

Адв. Срђа Поповић: Не. Ви сте казали 13. марта ујутру. То је на страни 15.

Окр. Милорад Улемек: Да. То сам рекао Шкенету, а не Пелету.

Адв. Срђа Поповић: Па добро, да Пеле оде код Душана.

Окр. Милорад Улемек: Ви овде очигледно опет сте лоше преписали. Ја сам Шкенета замолио да оде да се види са Пелетом када сам га био ослободио дужности, јер ме је тога јутра то замолио, јер ја једноставно нисам имао никакав тада више начин да контактирам са Пелетом, због тога што једноставно Шкене више није хтео да врши ту једну, да кажем функцију курира.

Председник већа: Ради разјашњења. Адв. Срђа Поповић поставља питање у контексту противречних Ваших изјава, везано за будуће понашање окр. Саше Пејаковића, да сте управо разговарајући са сведоком Ненадом Шареом, рекли да се склања од Спасојевића окр. Саша Пејаковић, а да сте приликом разговора са окр. Сашом Пејаковићем, уговарали састанак у циљу расчишћавања односа са пок. Душаном Спасојевићем. Да ли Ви видите ту неку противречност у смислу Ваших порука или не?

Окр. Милорад Улемек: Па добро. Ту може сад овако гледано да се направи нека противречност. Међутим, у самом оном чину, када се све то десило и када сам ја оно схватио, односно кажем освестио се, да сам на почетку тог самог месеца послао Сашу Пејаковића да буде уз

Душана Спасојевића, значи ја сам рекао да га на неки начин контактира и да га склони. Међутим, кад је Пеле мене посетио у том стану, ја како да Вам кажем, ја сам редуковао тај став, јер сам хтео да Пеле – Саша Пејаковић, пренесе поруку Душану, у којој сам ја рекао и рекао да сматрам да би требали да се видимо да би све то разјаснили. Добро, ако је то схваћено као неки контрадикторан став, у реду. Али није било те намере, него чисто из тог практичног резона, да се Саша Пејаковић видео и да је пренео поруку Шкенету, мој став је и даље био, значи после преношења те поруке, где би он евентуално заказао тај неки састанак, мој би став и даље био да се он после склони од Душана. Само сам хтео да искористим то вече и тај моменат да бих ја себи тим сусретом са Душаном Спасојевићем разјаснио неке ствари, које су се мени вртеле у глави.

Председник већа: Добро. Још једно питање бих поставио у контексту овог што сте сада одговорили, да треба да се консултујете са неким у циљу Ваше дефинитивне одлуке да ли се треба предати, поводом целог овог кривичног случаја атентата на Премијера др. Зорана Ђинђића. Да ли сте под тим подразумевали да разговарате што кажемо сам са собом, да расчистите ту ситуацију, или са другом личношћу или другим личностима које сте имали на уму?

Окр. Милорад Улемек: Па добро можда сам се малопре погрешно изразио, баш не иде да се консултујем сам са собом, али добро, хтео сам прво са оно што се каже, сам у глави са собом неке ствари да ту видим како ће се то одвијати, а да је то ишло неким, можда другачијим путем, да све није ишло онако како је ишло, вероватно бих звао свог адвоката и са њим сам мислио да се консултујем или не знам, шта бих могло да се дешава даље у тим неким данима и са ким би се ја евентуално консултовао. Међутим, пошто сам у току ове друге вечери 13. марта променио то своје мишљење управо понесен оном поруком која је стигла до мене, ја сам ту дефинитивно схватио да с обзиром да знам од кога је долазила та порука, да је ствар озбиљна и да је боље по мени да се дефинитивно склоним и ућутим док ето, евентуално ја лично не направим ту неку процену да бих могао касније да се...

Председник већа: Добро. Хвала. Наставите.

Адв. Срђа Поповић: Та порука о којој сам говорио, коју је Саша Пејаковић требао да пренесе Душану је била да треба да се видите. У том тренутку постоји против Спасојевића јасно потерница. Зашто треба да се видите? Зашто треба да се видите са Душаном Спасојевићем?

Окр. Милорад Улемек: Зашто треба да се видим? Па ја сам то објаснио. Хтео сам да једноставно расправим са Душаном Спасојевићем шта је суштина те приче која се појавила тога поподнева преко свих медија и преко свих тих информација које су колале у јавности. Значи једноставно ја сам себи хтео да појасним ту ствар, јер је цела та прича мени била просто невероватна.

Адв. Срђа Поповић: Откуд би то знао Душан Спасојевић?

Окр. Милорад Улемек: Откуд би он то знао?

Адв. Срђа Поповић: Па и Ви не знате. Откуд би он то знао?

Окр. Милорад Улемек: Па не знам. Ја сам управо хтео да видим да ли он зна нешто.

Адв. Срђа Поповић: Знам, али Ви ризикујете мало кад се виђате са њим зар не, пошто сте Ви у бекству?

Окр. Милорад Улемек: Господине Поповићу цео живот ризикујем, верујте.

Адв. Срђа Поповић: Само да се вратим за тренутак на оне две поруке. Једну сте примили у «Кнезу», једна Вам је била донета, послала Вам је Ваша супруга. Где су те две поруке сада? Где се налазе те две поруке?

Окр. Милорад Улемек: Где се налазе? Право да Вам кажем, прогутао сам их као партизан поруку. Изразио сам се у метафори. Уништио сам те две поруке.

Председник већа: Рекао је да је прогутао као партизан поруке.

Адв. Срђа Поповић: Нисам чуо. Порука коју пар дана по атентату Ви шаљете Јединици гласи да воде рачуна, да је врло могуће да ће бити расформирани. Моје питање је зашто сте слали ту поруку и друго питање, како су они то требали да воде рачуна, шта су требали да раде?

Окр. Милорад Улемек: Па, ово да ће бити расформирани значи ја сам то само закључио по једној својој претпоставци, размишљајући о свему томе, да сам ја био та нека ударна вест, да сам ја не знам, учествовао у атентату на покојног Премијера. Сходно томе, ја сам везао да сам сво време био уз ту Јединицу, значи и после оног периода када сам дао отказ. Ја сам био сигуран да ће кроз ту неку причу вероватно се

то на неки начин преломити на Јединици, односно преко Јединице. А то како да се чувају, па нисам ја никоме давао никакве одређене инструкције. Значи, ја сам више то написао у смислу чувајте се, чувајте се, него да сам им то написао у смислу, не знам чувајте се, па ако не знам, треба ово или оно, Ви предузмите неке мере. Значи та је порука била врло кратка. Ја сад заиста не могу да се сетим.

Адв. Срђа Поповић: Како да се чувају? Ја то не разумем. Како они могу да се чувају од тога да ли ће неко да их расформира или не? Како могу да се чувају?

Окр. Милорад Улемек: Па видите овако. Можда то Ви тако схватате. Једна моја констатација је била да је могуће да ће бити расформирани, а друга реченица, значи тачка иза ове прве реченице, па онда друга реченица, велико слово, да се чувају. Знате кад кажете неком да се чува. Па не, ако би ме питали шта желите да постигнете тим, онда бих Вам дао одговор.

Адв. Срђа Поповић: Желим истину да кажете. Немам ја друге жеље. Ви сте казали 12. јула да се зна тачно ко је дао наводно наређење да се ликвидирају Спасојевић и Луковић. Ко је дао наређење?

Окр. Милорад Улемек: Мене је то питао и господин председавајући. Ја сам рекао да ћу те податке оставити за фазу доказног поступка.

Адв. Срђа Поповић: Ја сам ово питање и поновио због тога што имам утисак да би можда суд требало да поучи окривљеног да не постоје никакве процесне сметње да он о томе говори на овом суђењу. Зато што ће о томе говорити и на неком другом. То није никаква сметња. А ако он неће да одговара на поједино питање, он може једноставно да каже нећу. То је његово право и то ће свако да поштује. Али суд би можда могао, ја сам стекао утисак као да окривљени сматра да постоји нека процесна сметња да зато што ће на неком другом суђењу говорити о томе, овде не сме да говори. А то није тачно.

Председник већа: У потпуности сте у праву везано за тај став одбране. У одбрани се може износити све. Ту нема ограничења. Колегинице Кајганић, замолио бих Вас заиста да не говорите док ја говорим. Заиста, опомињао сам Вас ја мислим минимум, бар пет пута, међутим, очигледно ту успеха нема, али наставићемо даље.

Дакле, све што се односи на предмет оптужбе може се изнети у одбрани. Једна од ствари ради разјашњења, коју је навео адв. Срђа

Поповић, јесте да сам ја питао првоокривљеног Милорада Улемек да може изнети своју тезу одбране. Он је кратко рекао да су пок. Душан Спасојевић и Миле Луковић ликвидирани. Конкретније и ближе на моје питање одговарајући, рекао је да су стрељани. Међутим, он је управо користећи своје право да не износи одређене доказне предлоге, одређене тврдње, рекао да је то у фази прикупљања одређених доказа, јер жели да поткрепи своју тезу коју је изнео. Као тезу одбране. Тако да и у односу на било које питање можете изнети одбрану без обзира да ли се то односи на неки кривични поступак који је у току, да ли ћете бити саслушани у својству окривљеног, или у својству сведока, апсолутно никакву важност нема, јер се исказ цени од стране суда. Без обзира да ли сте окривљени или сведок. Тако да у том контексту то уопште није спорно за суд, а надам се ни за окривљеног. Јесте ли разумели ово што сам Вам сада рекао?

Окр. Милорад Улемек: Потпуно сам разумео.

Председник већа: Тако да је то питање начина одбране, како сам ја разумео, како ће износити своју одбрану, да ли ће поткрепљивати одређеним доказима, предлозима. Ја сам рекао може и у одбрани износити доказне предлоге, ван главног претреса, писменим путем, на главном претресу, током доказног поступка, кроз примедбе, објашњења. То уопште није спорно, тако да сам поучио генерално о томе, али је питање само начина одбране коју изабере окривљени. То је његово апсолутно право. Изволите, наставите са питањима.

Адв. Срђа Поповић: Како се зове фирма у којој ради она другарица Ваше супруге која Вас је упознала са људима из Грчке? Која Вам је казала да она жели са Вама да се упозна и тако? Како се зове та фирма?

Окр. Милорад Улемек: Не знам сада напамет, али то могу све писмено да Вам доставим.

Адв. Срђа Поповић: Како се зове та другарица?

Окр. Милорад Улемек: Молим?

Адв. Срђа Поповић: Та другарица Ваше супруге како се она зове?

Окр. Милорад Улемек: Анђела се зове.

Адв. Срђа Поповић: То је име, а презиме?

Окр. Милорад Улемек: Не знам. Не знам презиме.

Адв. Срђа Поповић: Како се зову ти људи из Грчке, политике и бизниса који су желели да Вас упознају и са којима сте се нашли у Грчкој?

Окр. Милорад Улемек: Сад та имена грчка, с обзиром да су она онако мало компликованија, немам сада у глави, али то се све спремам да доставим документовано преко својих адвоката суду, без икаквих проблема.

Адв. Срђа Поповић: Како се звао тај човек задужен за неку обавештајну безбедност те фирме, како Ви кажете, са којим сте се нашли чак не само један пут? Знате на кога мислим?

Окр. Милорад Улемек: Да. Он се звао Александар али стварно презиме не могу да се сетим. Имена се сећам зато што сам се овако чешће пута виђао са њим, а име му баш није толико компликовано, али исто то могу стварно без икаквих проблема да доставим.

Адв. Срђа Поповић: Како се зову људи који су наводно покушали да изведу окривљеног Звездана Јовановића из седишта у Кули, да би га ликвидирали? Ви сте казали да је то утврђено ко су та лица. Ко су та лица?

Окр. Милорад Улемек: Да. То је утврђено, али ја овде исто морам да Вам одговорим да ћу ја све те податке, значи изнети при доказном поступку, када буде дошао ред на то.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Значи нећете?

Окр. Милорад Улемек: Овог тренутка не.

Адв. Срђа Поповић: У реду је. Ова лица се према окривљеном наводно представљају да их шаље један политичар. Који политичар? Како се зове тај политичар?

Окр. Милорад Улемек: То сам исто рекао да ћу оставити за доказни поступак.

Адв. Срђа Поповић: Нећете значи?

Окр. Милорад Улемек: У овом тренутку не.

Адв. Срђа Поповић: Како се зове човек који је 8. марта Вама послао поруку да Вам се спрема хапшење?

Окр. Милорад Улемек: Ја сам овде више пута поновио да то име не желим да поменем.

Адв. Срђа Поповић: У реду је. Само кажите да нећете. Довољно је. Како се зову два функционера МУП-а која су послала окривљеном поруку да ће бити ликвидиран?

Окр. Милорад Улемек: На то већ знате одговор.

Адв. Срђа Поповић: Нећете да одговорите?

Окр. Милорад Улемек: Не желим да одговорим на то питање. Ја сам то већ појаснио и господину председавајућем и његовом колеги из...

Адв. Срђа Поповић: Како се зову она три припадника Јединице које сте Ви ангажовали да Вам помогну у пребацивању 600 килограма хероина преко границе?

Окр. Милорад Улемек: Не желим да одговорим на то питање.

Адв. Срђа Поповић: Нећете? Добро. Када Ви у ноћи између 13. и 14. одлучујете да идете својој кући, иако је то као што наводите најризичнији план. Шта је Вама у ствари план? Докле треба да седите у тој кући? Добро, доћи ћете у кућу, шта ће онда бити? Јесте ли имали неку идеју шта ће бити када дођете у кућу? Шта ће онда бити?

Окр. Милорад Улемек: Па знате шта. Ја не знам да ли неко може да размишља о томе шта би било кад би било.

Адв. Срђа Поповић: Па не, али зашто, то би објаснило зашто идете у кућу је ли? То би објаснило.

Окр. Милорад Улемек: Па једноставно зато што сам у том тренутку сматрао да је то најбоља идеја и најсигурнија идеја за мене из више разлога. Као што сам то и навео овде у свом излагању.

Адв. Срђа Поповић: Јесте. То сте навели.

Окр. Милорад Улемек: Први разлог је био тај што сам био сигуран да с обзиром да сам био добио ону поруку да постоји могућност

да ми се спрема ликвидација. Знао сам да у кући не могу да ме ликвидирају, јер сам у кући имао супругу, децу, сада да не набрајам све који су били у кући, морали би да ме ухапсе. Значи не би могло после да кажу, пружао је отпор при бекству, или не знам, ја већ било шта. Да би навели то што су хтели да наведу да би то остварили. А други разлог је био тај што сам знао да ћу у кући на неки начин бити најбоље обавештен о свему томе што се дешава ван да кажем средстава јавног информисања јер једноставно ја нисам имао коме да се обратим у том тренутку и као што сам рекао нисам могао да одем код маме, па да кажем да ме мама сакрије испод кауча. Једноставно морао сам некако да функционишем, а то да би могао да најбоље функционишем сматрао сам да је то у сопственој кући. Што се и показало као тачно.

Адв. Срђа Поповић: Ви сте сада казали да сте мислили да Вам је у кући најсигурније зато што не може да се исценира нека ликвидација приликом покушаја бекства. Зашто сте онда уопште ишли из куће?

Окр. Милорад Улемек: Па због тога, ја сам и то објаснио. Не знам да ли сте спавали тада када је цела та вест изашла о свему томе, значи тада није било никаквог говора и нисам уопште имао никаква сазнања да ја могу да будем ликвидирањан. Једноставно сам хтео да како да Вам кажем, да у тој целој причи, уколико дође до упада полиције или већ ко би то радио, поштедим на неки начин и своју супругу и своју децу, јер ми је супруга онда била у шестом месецу трудноће, да се све то дешава пред њима. Међутим, када сам добио ону једну онакву поруку, ту је ђаво однео шалу, што се каже и једноставно ту онда више није било никаквих калкулација, него сам се ухватио за оно једино што сам имао, што ми је онда било како да кажем, једино оно што сам имао у животу, то сам знао да могу, како да кажем, да добијем у тој кући, значи да на неки начин не тражим од неких људи да се експонирају, штитећи ме, не знам на овај или на онај начин, и на тај начин да буду лишени слободе због пружања, не знам, дела, како се то законски све зове, а у кући сам знао да једноставно ако бих био ухаћен у кући, моја породица једноставно значи не би могла да сноси такве неке последице.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Ви сте 15. јуна на главном претресу изнели да је један једини разлог Ваше предаје, да би се сазнала истина. Зашто по Вашем мишљењу та истина није могла да се сазна 13. марта?

Окр. Милорад Улемек: Јел сте завршили са питањем?

Адв. Срђа Поповић: Јесам.

Окр. Милорад Улемек: Па ја се надам и верујем. Ја сада не могу да Вам одговорим на то питање зато што би Ви то очигледно погрешно схватили. Али ја верујем да ћемо на то питање добити одговор кад се буде цео овај процес завршио и када се тачно буде утврдило шта се десило тог 12. марта.

Адв. Срђа Поповић: Да ли Ви онда верујете да сада истина може да се сазна?

Окр. Милорад Улемек: Па знате како. Ја верујем, верујем у себе и верујем у овај суд. Сада да ли ће бити политичке воље да се та истина сазна...

Адв. Срђа Поповић: Суд је независан.

Окр. Милорад Улемек: Мени је драго због тога. Ја то поштујем, ја сам се због тога на неки начин и предао јер сам видео да, не би сада желео да ме нико схвати погрешно, у једном, нити да било ко схвати да говорим ово у једном политичком правцу, али сам видео да значи после промене оне чувене власти за коју сам сигуран да је и направила целу ову конструкцију, око целе ове приче, значи нека клима се на неки начин променила и показало се да у тим неким моментима може рационалније и нормалније да се прича о целом овом поступку и предмету. Значи то је био један исто мој мотив предаје. То да се сазна пуна истина ја лично ћу се потрудити да до те како да кажем, истине дође, а да ли је то другима у интересу, то ће време показати.

Адв. Срђа Поповић: Добро. Ја морам поново да Вас питам, да ли Ви сада овде верујете да истина о питању Ваше одговорности може да се сазна?

Окр. Милорад Улемек: По питању моје одговорности?

Адв. Срђа Поповић: Да.

Окр. Милорад Улемек: У чему је моја одговорност?

Адв. Срђа Поповић: Па за ово за шта сте оптужени?

Окр. Милорад Улемек: Па ја сам већ рекао.

Председник већа: Сачекајте моменат. Интервенција браниоца.
Адв. Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Прво у свом првом изјашњавању о оптужници, окривљени се изјаснио о својој одговорности. Пуномоћник сада покушава да импутира неку одговорност. Значи већ у овом питању, већ даје могућност неке одговорности.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Срђе Поповића зато што је капциозно.

Наиме, окривљени је негирао да је извршио кривична дела која му се стављају на терет у овом раздвојеном кривичном поступку, по оптужници Специјалног тужиоца, а једна од ствари суштинских јесте да се прво утврђује да ли је неко извршилац кривичног дела, а тек након тога се поставља питање евентуално његове кривичне одговорности, а узимајући у обзир и претпоставку невиности.

Адв. Срђа Поповић: Нисте разумели, али није то важно. Ја бих желео да ми објасните шта значе Ваше речи «По мени цела ова прича, мислећи на суђење, завршиће се као нека шарена лажа за Вас». Шта значи то?

Окр. Милорад Улемек: Па то значи да, видите, ја мислим да смо сви овде свесни како је кренула цела ова прича, значи од самог 13. марта па на овамо, какве су одређене коментаре и закључке давали поједини политичари који су били тада на власти, а које сада не можемо да чујемо, не да не можемо да чујемо те коментаре, него не можемо да видимо ни те политичаре који су се толико здушно трудили да убеди јавно мњење да је све ово направљено од стране наравно, мене и мојих бивших сабораца. И уз све то уз неке мотиве о којима данас нема ни речи. Ја бих Вас само подсетио да ударне вести тих дана су биле да смо наводно ми, извршили тај несрећни атентат, због тога јер смо, не знам, направили неко противхашко братство, не знам стоп Хагу, да су наводно ту били не знам, неки финансијери одређени политичари, њихови сарадници, који су били хапшени, па после пуштани. Да иза тога стоји једна читава организација, да је ту био у питању један државни удар, међутим, како је време пролазило, како се овај наш народ дозивао памети, ја све мање и мање видим да се тако неке тезе, и закључци, помињу, а Бога ми све мање и мање видим те политичаре који су се тада здушно бусали у груди како су они осветили све то и како је све то био

тај неки разлог. Значи то је само једно основно мерило које само изгледа Ви не видите, које ће даљим својим развојем, како иде цео овај процес, ја верујем, само показати не само овде, у овој судници, него и јавном мњењу, да оно што сам ја рекао, а то да се бојим да ће све ово остати прича за народ, верујем да ће се показати да је заправо све ово што се издешавало протеклих 14 месеци, где смо ми били сатанизовани, била само једна прича за народ. А сада, да ли ће истина изаћи на видело, то видећемо до краја.

Адв. Срђа Поповић: Имам само још једно питање. Није нешто важно, али нешто ме копка. Кад идете у ту своју кућу, 13., 14.-ог, шта ће Вам она метла? То нисам разумео? Дршка од метле? Шта је смисао?

Окр. Милорад Улемек: Смисао дршке од метле је био тај, значи, ако сте добро пазили, онда сте требали да ме питате шта ће ми пластична кеса са ђубретом.

Адв. Срђа Поповић: То могу да схватим да сте се као маскирали. Али шта ће Вам дршка од метле?

Окр. Милорад Улемек: Дршка од метле? Па дршка од метле је требало да ми послужи да претурам по контејнерима уколико бих био у ситуацији да извршим једно такво маскирање, као што сам између осталог и био.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес ради одмора, у трајању од 15 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 14,42 ЧАСОВА

Председник већа: Настављамо са процесном радњом саслушања првоокривљеног Милорада Улемека. Нека приступи за судску говорницу.

Право на постављање питања има пуномоћник мајке погинулог председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, Миле Ђинђић, адв. Радивоје Пауновић. Изволите.

Адв. Радивоје Пауновић: Хвала. Ја ћу почети са питањима од контакта оптуженог са покојним Премијером уочи октобарских догађаја. На претресу 14. јуна оптужени је објаснио како је до тог контакта дошло. Наиме, да је након другог инсистирања пок. Спасојевића, прихватио да до тог сусрета дође, и да се са пок. Премијером видео, али да је претходно тражио сагласност од свога претпостављеног, обзиром на хијерархију која је у тој Јединици сасвим сигурно постојала и да је добио одрешене руке, да кажемо, добио је једну врсту аутономности, да уради како сматра да треба да уради. Тако је оптужени у својој изјави објаснио. Па би моје питање било: Обзиром на то да се том догађају сигурно придаје значај, том састанку, као крупном догађају, да ли је имао ту врсту слободе, да не употребљавам реч аутономности, и када су биле у питању неке друге ситуације, или неке друге одлуке, које су таквог значајнијег или мање значајног обима од ове која је била састанак са пок. Премијером?

Окр. Милорад Улемек: Само да ми разјасните поводом чега друге...

Адв. Радивоје Пауновић: Ви сте сигурно, извињавам се, објаснићу Вам. Ви сте сигурно у комуникацији са начелником више пута имали консултације шта да се уради поводом неких догађаја. Да ли је још некада било Вама остављено да слободно одлучите шта ћете урадити али поново подвлачим, ако је било у питању једна одлука која би се могла упоредити по значају са одлуком каква је била састанак са првим човеком опозиције, у том тренутку и у том моменту, и у условима који су тада били?

Окр. Милорад Улемек: Па не. Знате како. Ја сам тада био како да кажем, први пут доведен у ту једну ситуацију да како да кажем, у тако један политички контакт. Ја сам наравно, у многим ситуацијама при добијеним задацима имао, како да кажем, један степен аутомоније, при извршавању мојих борбених задатака. Сада да не улазим у те неке приче, али тада је било, како да кажем, први пут да сам ја директно на неки начин испред службе требао да имам контакт са неким одређеним лицима из политике. Вероватно је мени начелник Марковић како сте Ви рекли, дао један одређени степен аутономије због тога што сам ја изашао са таквом једном причом пред њега, да се ја баш директно контактирам од стране покојног Премијера и преко тих неких одређених структура. Вероватно је то утицало да ми он да тај један одређени степен аутономије.

Адв. Радивоје Пауновић: Да ли Вам тог момента то није било чудно, обзиром на значај одлуке која је та, да се састанак са Премијером

уочи октобарских догађаја, када већ на улицама ври? Можете са да или не.

Окр. Милорад Улемек: Да. Било ми је чудно.

Адв. Радивоје Пауновић: Приликом истог тог наставка саслушања, оптужени је објашњавајући шта је био повод да он прихвати један такав предлог или савет пок. Спасојевића, рекао да је желео да уради нешто за Јединицу и за службу. А како је у једном писму које је завредело пажњу јавности, где се обраћао јавности оптужени рекао, да смо учинили све да до проливања српске крви не дође. Моје питање гласи, да ли је том приликом, на састанку са пок. Премијером, било говора и о томе да не дође до проливања српске крви у било ком и на било који начин, у било ком виду, облику и на који начин? Да ли је то био предмет Вашег разговора са пок. Премијером, и да ли сте то бар дотакли?

Окр. Милорад Улемек: Па на неки начин, знате како, можда не директно, тако како сте Ви то навели, али је постојала једна бојазан да ће војска изаћи са тенковима и постојала је бојазан да заправо тадашња опозиција, значи ДОС није имао тог 6. октобра, односно 5.-ог на 6.-ти, јер је све то било некако још ровито, па се није знало ко ту пије, ко плаћа, ја како сам објаснио, њих је мало превазишла та ситуација, много су се те неке ствари брзо десиле и они су увек некако рачунали да им је сувише лако пошло за руком, како да кажем, да извоју ту неку своју победу, и увек су се бојали да се не појави нека Јединица која ће евентуално оно што се каже ударити свом неком силом, да би разбила те демонстрације. Значи у том контексту смо ми причали да се тако неке ситуације спрече на сав могући начин. Значи да не дође до те једне ситуације.

Адв. Радивоје Пауновић: Да ли можемо да схватимо да је Ваш одговор и то да сте Ви Премијеру рекли да се Јединица неће мешати ако дође до такве наредбе? Да неће интервенисати против српске младости и против демонстраната, да не би дошло до проливања крви?

Окр. Милорад Улемек: Да. Наравно ја сам му дао чврсто такво обећање да ја са мојом Јединицом после свега онога што се збило и што сам видео, значи немам никакву намеру да кренем било каквом силом против тог народа, већ насупрот, да једино могу да урадим то да уколико се било ко појави, значи станем испред тог народа и на неки начин покушам да, добро, сад не да заштитим, нисмо ми били толико бројни да би могли да пружимо такву неку заштиту, али да евентуално ето будем

тај неки први степен ослободила, уколико би евентуално дошло до тих неких сукоба.

Адв. Радивоје Пауновић: Хвала. То је то. Ви сте у свом даљем исказу говорили нешто о тајном арсеналу који су Специјалне јединице у Кули имале у односу на врсту овога снајперског оружја, из које је пок. Премијер убијен и негирани сте да је овакав модел било када био у тајном арсеналу Јединице за специјалне операције. Мене занима, Ви сте то рекли, мислим да то није спорно, да није био у трајном арсеналу Ваше Јединице. Овај модел «Хеклер и Кох»?

Окр. Милорад Улемек: Па нешто не разумем како то мислите у трајном. Ја сам вероватно рекао у оперативном. Значи у употребном, а трајном не разумем.

Адв. Радивоје Пауновић: Па питање гласи, да ли дозвољавате могућност да је било када раније, у једном краћем временском периоду та врста снајперског оружја у неком мањем броју била у арсеналу Јединице за специјалне операције, током ранијих година?

Окр. Милорад Улемек: Па знате шта. Ја могу да тврдим од оног момента када сам ја примио Јединицу на задужење. Значи од 1996. године па док ми се није тај мандат како да кажем, завршио, да ја одговорно тврдим да у оперативном делу Јединице за специјалне операције није постојала пушка онаква из које је извршен атентат на Премијера Ђинђића. Е сад ја сам исто објаснио да смо ми имали магацине у Остружници и у Липовици где је било између 15 и 20 хиљада комада различитог наоружања које је повучено, не знам из Крајине, из Босне и тако даље. Заиста ја не могу да тврдим значи немам смелости да тврдим да таква пушка негде у тим сандуцима није постојала.

Адв. Радивоје Пауновић: Да ли Вам је познато било шта о томе да је приликом једног, да кажемо, инвентарисања, извините, али приликом неког пописа, прегледа стања, констатован је недостатак 10 пушака овог типа? Не кажем да је то било у Ваше време, али у било које време да је недостајало десетак оваквих примерака, као што је била ова пушка, и да је око тога прављен записник и да је вођена нека истрага?

Окр. Милорад Улемек: Па, не. Колико ја знам не, зато што сигурно би се сећао тако нечега, да фали 10 пушака. Значи није једна пушка.

Адв. Радивоје Пауновић: Фалило две, а да је било 10 таквих које су биле у задужењу а две су фалиле?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Адв. Радивоје Пауновић: Хвала. Прећи ћу на питања око боравка у кући. Ви сте у том илегалном, да кажемо, боравку, јел тако се једино може назвати, били колико сам ја разумео из Вашег исказа, Ви, Ваша жена и деца и обезбеђење које је ту негде егзистирало око куће и у кући. Нисам то баш најбоље разумео, али је обезбеђење значи било ту негде присутно. Да ли је још, питање гласи, да ли је још неко други изузев ових које сам набројао у време Ваше илегале био у кући? Значи Ви, породица, обезбеђење.

Окр. Милорад Улемек: Да. Било је у почетку једна жена која је помагала мојој супрузи, око куће и касније, сада не знам, пар месеци, после колико времена је дошла од моје супруге тетка са ћерком из Енглеске и они су били смештени горе у том стану са мојој супругом.

Адв. Радивоје Пауновић: Да ли су они знали да сте Ви ту?

Окр. Милорад Улемек: Не. Они нису знали.

Адв. Радивоје Пауновић: Да ли је Ваша супруга за време тог трајања, знамо који је то период, било када, било где путовала?

Окр. Милорад Улемек: Да. Јесте. Путовала је, мислим да је то био јануар 2004. године.

Адв. Радивоје Пауновић: Колико се задржавала на путу?

Окр. Милорад Улемек: Десет дана ја мислим.

Адв. Радивоје Пауновић: А са децом или без деце?

Окр. Милорад Улемек: Молим?

Адв. Радивоје Пауновић: Са децом или без деце?

Окр. Милорад Улемек: Без деце.

Адв. Радивоје Пауновић: Да ли били у кући и када је вршена адаптација куће, уколико је вршена адаптација куће, јер ту информацију имамо из средстава информисања, коју је директор «Гемакса» рекао, да је доста дуго трајала, да је скупо коштала и да сте је Ви коректно платили. Да ли сте и тада били у кући када је та адаптација вршена?

Окр. Милорад Улемек: Да. Тада сам био у кући, с тим што бих ја овде напоменуо да та адаптација, ни у једном сегменту није дотицала ону просторију где сам ја био смештен, већ се одвијала на спољној фасади куће, због тога што су ови из општине дошли, па су рекли да не знам, тим неким застакливањем тог једног балкона и тих неких прозора је, не знам, нарушен неки основни пројекат. Те фасаде. Значи нешто тако у том смислу, али углавном та адаптација се није вршила нити је уопште била близу оног дела куће где сам ја боравио.

Адв. Радивоје Пауновић: Како тумачите изјаву министра Јочића да сте у то време, сасвим поуздано имају податке, били у Швајцарској?

Окр. Милорад Улемек: Па ја то како да Вам кажем, то коментаришем на следећи начин. Видите, врло је чудно да значи мало ћу Вам шире ово образложити. Врло је чудно то да неко, тај неко сам ја, значи после 14 месеци скривања, за којим су како су рекли, трагале све полиције света, Интерпол и не знам ни ја шта, који сам био на свим могућим потерницама, црвеним, розим, плавим, изађе испред своје куће, преда се званичним органима Министарства унутрашњих послова, а да нико дан данас, значи ево, већ после да кажемо неких 6 месеци предаје, се од тих свих званичних органа, институција, ја не знам, нећу да улазим чија је то надлежност, није удостојио једноставно само да дође, и да пита, добро да ли је тај човек стварно био ту. Значи то нико није урадио. Зашто и због чега нико није хтео да проверава ове моје тврдње, значи које су могле онда да се утврде, с обзиром да су и неки самозвани, или већ како, експерти и објашњавали како и којим путем може врло лако да се утврди да ли сам ја био у кући и чак су говорили да може да се утврди колико дуго сам боравио у тој кући. Значи то нико није урадио. То што је министар Јочић коментарисао, ја стварно не знам поводом чега је он то коментарисао. Знате, мало ми чудно изгледају приче да је Интерпол знао моје кретање, не знам како су рекли, по Швајцарској, где сам већ био, мада су касније и помињали да сам био не знам, Хрватска, те Босна, те да сам виђен са Готовином и тако даље, а да за сво то време њихових сазнања није предузета ниједна акција, наводно, да се ја лишим слободе, или једна акција према мени по којој би ме они ухапсили. Тако да је ту једна мала контрадикторност, а из којих је он разлога то рекао, ја стварно то не знам.

Адв. Радивоје Пауновић: Како сте функционисали тих 10 дана када нема ни супруге, ни деце у кући, у објекту? Нормално имате одређене потребе, шахт или та преграда о којој сте причали је релативно скучене могућности за трајнији боравак. Како сте функционисали за основне потребе?

Окр. Милорад Улемек: Тешко. Верујте ми. Значи, флаша, тако да сад не будем вулгаран овде. С тим што пре свог одласка пошто је супруга знала да ће то бити један велики проблем, како да кажем, смо направили једну одређену резерву те неке хране, мада мени онда, верујете ми, та храна није била уопште битна, па сам некако тако прегурао тај један период. А функционисао сам тешко.

Адв. Радивоје Пауновић: Па скоро ће две године и уз сво поштовање временске дистанце, питање ће бити, да ли можете да се сетите, у јесен 2002. године, па до трагичног датума, марта, са ким сте се од људи са српске политичке сцене, ту укључујем и официре, да ли можете да се сетите са ким сте имали контакт? А ја могу и конкретно да Вас питам, да ли сте у том периоду имали контакте са Војиславом Шешељом? На чију иницијативу, ако је било, о чему сте причали ако је било сусрета, и ко је иницирао састанак?

Окр. Милорад Улемек: Па не. Од те јесени па до овог трагичног догађаја, био је само један контакт. Да ли је то био крај фебруара, или почетак марта, углавном то је било пре него што је господин Шешељ добровољно отишао у Хаг. Пре овога...

Адв. Радивоје Пауновић: Ја Вас питам за 2002. годину, за крај 2002. године, да ли је тада било контакта?

Окр. Милорад Улемек: Не. Крај 2002. године не. Био је један контакт тога лета који је био инициран како да Вам кажем, некако ајде, обострано јер сви знамо да у једном моменту не знам, ја сам имао једну, како да кажем, препирку са господином Шешељом, где је он мене нешто прозвао, не знам, на некој анкети, где сам га ја чисто позвао телефоном и питао да ми објасни због чега, кад тог човека у животу нисам поменуо ни у позитивном ни у негативном смислу. Тако да је, не знам, два месеца после тог неког нашег телефонског разговора, дошло до тог контакта где се чисто разјаснила та једна несугласица. Значи ништа битно. Овај други контакт се десио у том периоду пре овог несрећног атентата. Знаш да је било пре него што је господин Шешељ отишао у Хаг, и то буквално на инсистирање господина Градише Катића. То је један новинар који је не знам, ето ме звао и шта ја знам, био је онако, он је углавном тражио од мене да се ја видим са господином Шешељем и да ето, ја на неки начин пробам да на њега утичем, мада ја тада стварно нисам схватио на који ја начин могу на њега да утичем да он не оде у Хаг. Добро, ја сам, као што сам рекао, ја сам имао неки тај свој лични став према Хашком трибуналу и ја лично нисам волео да наши људи иду тамо. Не волим ни дан данас. Ја сам пристао, ето можда сам ето, хтео да изађем у сусрет и можда сам

осетио да ја можда могу ту не знам, да помогнем нешто. Знате да су онда биле приче, не знам, да ли ће га хапсити, па је он нека кола са бензином ставио пред кућу, окупљао своје људе и тако даље и тако даље. Ја сам једноставно био против тога да уопште долази до таквог једног инцидента поготово у тим временима међу нама Србима. Ја сам због тога пристао да одем на то једно виђање, међутим, ја чим сам ушао у његову кућу, ја сам видео да је човек стварно одлучан и да ту нема дилеме да ли он хоће или неће да иде у Хаг. Он је човек решио и буквално ја сам се ту нашао у мало глупој ситуацији, јер ме човек буквално питао, шта сад ти хоћеш.

Адв. Радивоје Пауновић: Исто ово питање за исти период односи се и на Небојшу Човића. Значи да ли сте са њим имали било какав контакт у јесен 2002. године до фебруара месеца 2003. године? Опет, ко је иницијатор и шта је био предмет Вашег разговора, ако је до тог сусрета дошло?

Окр. Милорад Улемек: Ја мислим да је био један, не није било сусрета. То је био један посредни како да кажем, посредно виђање и мислим да се радило о неком проблему између ФК Стадиона «Железник» који се налази горе на Железнику и да ли између неког, сад ја не знам шта му је он, помоћник, сарадник, од господина Човића. То је чисто била једна несугласица, и ја с обзиром да сам како да кажем, у пријатељским односима са господином Ацом Булићем, сам се ту нашао, ето као, да кажем, нека гаранција, као неки ауторитет да би се то разрешило, тај спор који је био. Без везе неке природе. Заиста се и не сећам. Чисто неке сујетне природе.

Адв. Радивоје Пауновић: Исто питање Веља Илић?

Окр. Милорад Улемек: Не. Господина Вељу Илића нити познајем нити сам га у животу своме видео.

Адв. Радивоје Пауновић: А да ли сте са Вељом Илићем размењивали неке поруке писмене?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Адв. Радивоје Пауновић: Исто питање Борислав Микелић? У истом периоду, да ли сте се са њим виђали и о чему сте разговарали и ко је иницирао састанке?

Окр. Милорад Улемек: Са Бориславом Микелићем сам се видео, мислим знате како. Борислав Микелић је један одређени број пута

долазио тамо у Шилерову улицу, и њега сам ја знао још из Крајине. Значи раније, док је био Премијер Републике Крајине, тако да смо се познавали од тада. Значи није нико иницирао директно тај састанак, а са њим једини овако контакт који сам имао, а који је везан из тог периода је наш одлазак код генерала Аце Томића, што сам већ напоменуо.

Адв. Радивоје Пауновић: А у том периоду да ли сте се срели са колегом Налићем?

Окр. Милорад Улемек: Са?

Адв. Радивоје Пауновић: Адвокатом Налићем?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Адв. Радивоје Пауновић: А да ли знате адвоката Налића?

Окр. Милорад Улемек: Да. Познајем га.

Адв. Радивоје Пауновић: А да ли знате како је дошло до тога да он буде на прослави у Кули?

Окр. Милорад Улемек: Молим?

Адв. Радивоје Пауновић: Ко је позвао адвоката Налића да буде на прослави поводом свечаности у Кули?

Окр. Милорад Улемек: На коју годину мислите?

Адв. Радивоје Пауновић: Па кад је била она свечаност 2001. године?

Окр. Милорад Улемек: Заиста не знам ко га је позвао.

Адв. Радивоје Пауновић: Добро.

Окр. Милорад Улемек: Мислим, није било моје да ја питам госте.

Адв. Радивоје Пауновић: У реду је. Ја сам задовољан одговором. Интересује ме, на овом састанку код генерала Томића, који није споран, да ли је било говора о томе да се тражи мишљење, односно сугестија, да ли ће се «Кобре» мешати уколико дође до протеста «Црвених беретки»? Ја сам употребио реч протест, и уопште се не бих упуштао у то?

Окр. Милорад Улемек: Не. Није. Сва наша конверзација која је била везана за Јединицу Кобре, између мене и генерала Томића је била та, да се некако направи спој између Јединице за специјалне операције и Кобри, и да се врши та нека обука. Јер ја сам у свом излагању рекао да смо се ми, односно ја конкретније, у том периоду максимално трудио да се ми спојимо са што више тих неких јединица управо због размене те неке обуке, познавања, заједничког рада и тако даље.

Адв. Радивоје Пауновић: Да ли сте се чули са генералом Павковићем и Томићем, између првог и другог протеста, или током једног од та два? Ја ово питам због предлога које ћу имати да Вам не буде чудно. Зато Вас то питам.

Окр. Милорад Улемек: Да. Наравно. Ја не знам када је био, на шта мислите први и други.

Адв. Радивоје Пауновић: Први протест је био негде тамо у Кули, је ли тако?

Окр. Милорад Улемек: Па то је био један једини протест.

Адв. Радивоје Пауновић: А овај овде на мосту?

Председник већа: Ради разјашњења, био је један протест, али је трајао више дана.

Окр. Милорад Улемек: Мислите између наша два изласка?

Адв. Радивоје Пауновић: Јесте. Два изласка.

Окр. Милорад Улемек: Са генералом Томићем и Павковићем? Не, ни са једним се нисам чуо.

Адв. Радивоје Пауновић: Нисте се чули?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Адв. Радивоје Пауновић: Хвала. Ја сам малопре поменуо ово писмо које сте Ви писали јавности и то мислим није спорно. Нећу ни питати ко га је писао, претпостављам да сте га Ви писали, јер сте Ви потписник тог писма. То писмо је изазвало то знате и сами одређен интерес јавности и то веома велики. У том писму које је иначе било провоцирано иступом Бухе, претпостављам да и то није спорно, који је Вас оптуживао у јавности за одређена кривична дела. Па питање гласи.

Да ли, обзиром да сте у том писму веома оштро критиковали актуелну власт, појаве и деловања актуелне власти, што исто није спорно, јер то у писму једним баш онако оштрим речником сте нападали све и свакога. Како објашњавате чињеницу да у том писму, које је идеална прилика да напишете нешто и о рецимо, градњи стадиона у Обреновцу за Батића, о дроги која је на тај начин већ одрађена, да се изразим тако, како објашњавате да у том писму ни једну реч не говорите о тим догађајима, а говорите врло оштро о много других догађаја који нису у том да кажемо, ни значаја, ни толико крупна кривична дела, као што је рецимо питање дроге?

Окр. Милорад Улемек: Па видите. Ја колико се сећам, ја у том писму нисам никога поименице поменуо, него сам ту једну своју критику, коју сам овде објаснио, из неког свог кажем тог револта, мада сам ја овде рекао да сам касније можда и схватио да сам ту био мало преоштар, оно што се каже. Значи ја ту нисам хтео нити сам помињао поименице, него сам због тог неког свог осећања из тог периода, где су колале све те приче, где сам се ја на неки начин осећао не знам, онако мало утучен због свега тога написао можда како сте Ви рекли једним оштријим ставом, мада ја не видим да је ту било баш тако неке оштрине као што Ви то желите да нагласите. Једноставно ове ствари које сте Ви поменули ја једноставно нисам хтео да правим некакву сада циганију и никакве афере, па не знам да излажем тако неке ствари, јер знате како, ако поменете нешто онда то образложите онако од А до Ш. Када помињете такве ствари у том Вашем обраћању јавности, а на неки начин сте и Ви учествовали у тим стварима, ја сам онда сматрао да то није коректно. Међутим, вероватно ћете ме питати па због чега сада то износите.

Адв. Радивоје Пауновић: То је следеће било питање.

Окр. Милорад Улемек: Видим где циљате. Сада је јасно да су се све те неке ствари и сви ти неки како да кажем, параметри размишљања и морала и свега овога што се десило, и мени и мојој породици, кроз целу ову причу, слажемо се да су битно промењени. Тако да је то неки мој одговор на Ваше питање.

Адв. Радивоје Пауновић: Ја ћу Вас само подсетити да сте Ви у том писму говорили чак и о имену, на пример Љубиша Буха, и то да је јадна држава и јадна та власт којој Љубиша Буха служи као...и тако даље и тако даље. Зашто у односу бар на Буху и на рецимо Чеду, Бебу и на Марковића, искључите себе, нисте поменули питања која сте отворили овде на главном претресу?

Окр. Милорад Улемек: Па знате како, ја сам онда био како да кажем, тендециозно усмерен на господина Буху, зато што, прво што је он ту изнео један низ лажи, и после тог неког мог разговора и разјашњавања са пок. Душаном Спасојевићем, то писмо је написано касније, где сам ја схватио онако како ми је и сам пок. Душан објаснио, на који начин, како и због чега то ради Љубиша Буха. Значи, ето можда је то неко зрнце моје сујете ударило директно на господина Буху. А ово што сам ту написао да је једна држава која Љубишу Буху држи као главног сарадника и сведока, како се то већ зове и дан данас стојим иза тога и тог сам мишљења.

Адв. Радивоје Пауновић: У поседу сам неких писама која су наводно нађена у Вашем компјутеру, која су упућена америчком амбасадору Монтомерију, Вуксановићу, Лабусу, да ли су та писма писана, односно да ли су она нађена у Вашем компјутеру? Да ли су она веродостојна?

Председник већа: Јавља се за реч бранилац првоокривљеног Милорада Улемека адв. Слободан Миливојевић. Право на приговор. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Па ја ћу мом брањенику оставити дакле да процени да ли треба да одговори, али са моје стране желим да ставим приговор да се таква документа не налазе у овим списима и било какво предочавање или сугестија у том правцу би била сувишна и излази ван оквира документације са којом се располаже. Хвала.

Председник већа: Приговор је основан. Према томе, може одговорити на питање, не мора.

Окр. Милорад Улемек: Не. Ја таква писма нисам писао нити су се она налазила у мом компјутеру. Једноставно себе не сматрам ни довољно писменим да бих комуницирао са једним америчким амбасадором.

Адв. Радивоје Пауновић: Пошто претпостављам да смо пробили лед око дроге, јер је било мало одбијања да се одговори на питања чланова већа, па је колеги Марашу оптужени ипак одговорио на неко питање и Срђи Поповићу је такође одговорио на неколико питања. Ја ћу исто држећи се стриктно чињеница из његове одбране, само неколико питања.

Председник већа: Слободно. Изволите.

Адв. Радивоје Пауновић: Немам ништа против да он одбије, да не одговори, па ћу молити да ви преконтролишете. Значи после састанка у Сурчину, за који сте рекли како је организован и одржан, где и од кога и са које адресе је преузета дрога? Да ли знате нешто о томе? Значи у Београду у улици тој и тој, у установи тој и тој, или како је дошло до тога да се преузме дрога јер је у Сурчину, на том састанку наводно договорено да се тај посао ради?

Окр. Милорад Улемек: Видите овако. Ја не желим да одговорим на ово питање због тога, Ви ћете сада вероватно да кажете да сам неким другима одговарао, али ја сам и господину Марашу и господину Поповићу, одговарао на она питања, због тога што су се она углавном односила на неке моје личне мотиве према целом том послу. Међутим, пошто овде задиремо како да кажем, у једну организацију целог тог посла, ја сам овде и прошли пут рекао да не желим више да помињем односно одговарам на та питања, јер и господин тужилац на почетку свог излагања, хтео да ми постави један одређени пакет питања на ту тему. Због чега? Због тога што ја лично сматрам, значи да је просто невероватно да како сте Ви сами рекли, се изнесу једне такве тезе и тезе за које господин Поповић, које је он окарактерисао као кривична дела, ево четири месеца, ни дан данас, нико се није удостојио да пита, добро, младићу да ли ти стојиш иза тога, да ли не стојиш, да ли је то само била прича за народне масе, него се једноставно цела држава прави блесав, због чега? Ја стварно не знам, да ли се они боје да се нешто још открије, или да ли мисле да ја још нећу ту нешто да додам, а имам шта да додам. Значи то је један разлог због чега ја заиста уз сво уважавање према Вама не желим да одговарам на такву врсту питања.

Адв. Радивоје Пауновић: Претпостављам да ми нећете одговорити онда ни на питање којим возилом је дрога преузета. То би онда опет било нешто слично, а мислим да ћете ми на ово питање одговорити. Да ли можете да лоцирате колико је времена протекло од састанка у Сурчину па до преузимања дроге тамо на «икс» адреси, и од тог преузимања дроге до њеног трансфера у земље о којима смо причали, где је све дрога отишла?

Окр. Милорад Улемек: То је, не разумем да ли мислите са адресе...

Адв. Радивоје Пауновић: Значи одржан је састанак у Сурчину. Па прође један временски период или је сутрадан одмах? Колико је прошло док дрога није преузета са тог неког места, и од када је дрога преузета до времена када она иде, претпостављам да не можете истовремено на три дестинације, него иде прво Румунија, па Хрватска,

па Босна, или није битно. Значи колико је времена протекло од састанка док дрога није отишла тамо где је...?

Окр. Милорад Улемек: Па то се радило у тим наредним, како да кажем, недељама, априла месеца, зато што је тај састанак био у првој недељи априла месеца. Значи одмах после хапшења Слободана Милошевића. Ја сам и рекао у својој изјави да сам ја тражио, не знам, пар дана да осмислим целу ту причу. Пошто је од мене само и тражено да се организује тај како да кажем, војни део, како сам ја то разумео, тај војни део акције за пребацивање тих наркотика.

Адв. Радивоје Пауновић: А можете ли нешто да нам кажете о томе како је дрога била упакована у моменту када креће према једној дестинацији? Рецимо Румунији.

Окр. Милорад Улемек: Па видите. Сад опет улазим у ову тему. Ја стварно имам најбољу намеру и најбољу жељу и кажем Вам треперим да неко дође да ме испита по том питању, али ја бих то оставио за ту једну причу, ако до те приче уопште дође, и не бих сада расплињавао ту причу, овде на овом суђењу.

Адв. Радивоје Пауновић: Хвала.

Председник већа: Право на питања има пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адв. Божо Прелевић. Изволите.

Адв. Божо Прелевић: Захваљујем обзиром да има још 12 минута до краја радног времена.

Председник већа: Добро не помињите ту чињеницу, него постављајте питања. Ја водим рачуна о крају радног времена.

Адв. Божо Прелевић: Замолио бих сведока да нам каже...

Председник већа: Окривљеног.

Адв. Божо Прелевић: Окривљеног, извињавам се, да ли Вам је било познато да је Душан Спасојевић учествовао у отмицама неких људи?

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Боже Прелевића зато што је сугестивно јер већ износи тврдњу да је извршилац кривичних дела пок. Душан Спасојевић.

Адв. Божо Прелевић: Да ли Вам је познато да је Раде Марковић дао некакав благослов Душану Спасојевићу да чисте државу комплетно од криминала?

Окр. Милорад Улемек: Не. То ми није познато. Ја овде одговорно тврдим да се Душан Спасојевић није познавао са Радетом Марковићем.

Адв. Божо Прелевић: Кажите ми, односно да ли бисте могли да нам објасните Ваш однос са господином Брацановићем? Да ли је то био пријатељски однос, пословни, нешто више од тога?

Окр. Милорад Улемек: Па, наш однос је био првенствено службени јер смо се кроз ту службу упознали, а кроз то познанство, значи које је трајало од чини ми се краја 1996. године, када је он дошао на место начелника безбедности Јединице за специјалне операције, па кроз све оне године које су пролазиле и кроз све оне приче и задатке које смо заједно одрађивали, у којима смо учествовали, то се развило у пријатељство.

Адв. Божо Прелевић: Како би сте назвали однос Спасојевића и Брацановића? Да ли је то било пословно, пријатељство?

Окр. Милорад Улемек: Па, не. То није било никакво пријатељство. То ја чак не бих могао да назовем ни неки однос. Значи ту ја колико сам био сведок, само једног тог виђања, не знам колико неко на основу тог једног виђања може да успостави тај неки однос. Е сад, касније, како је Брацановић и Спасојевић, како су они гледали један на другог, кроз то неко моје ангажовање, то стварно не бих могао да кажем. Али ту међу њима никаквог односа није било.

Адв. Божо Прелевић: Ви сте малопре споменули да је Љубиша Буха био сарадник. Да ли под тим сматрате да је он био сарадник државне безбедности или...

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адв. Боже Прелевића, из разлога што је капциозно јер је првоокривљени Милорад Улемек изјавио да је Љубиша Буха сведок сарадник пред овим судом.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте, обзиром да сте радили у државној безбедности имали сазнања да је он сарадник службе државне безбедности?

Окр. Милорад Улемек: Да ли сам? Па, не. Неких конкретних сазнања ја нисам имао. Међутим, то сам једноставно могао на неки начин да закључим јер кроз ето те неке приче, које су се провлачиле, ја сам схватио да он контактира са замеником начелника Зораном Мијатовићем. Сад да ли је он не знам, контактирао у својству сарадника или у неком другом својству, ја не знам. Али сам закључио да он има контакт и неку, да кажем, копчу, везу, са службом државне безбедности.

Председник већа: Само једна интервенција. Окривљени Милораде, окрените се ка микрофону да можемо да снимимо ово што изјављујете. Да говорите директно у микрофон због снимања. Наставите колега.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте Ви лично одржавали након 5. октобра везу са господином Слободаном Милошевићем или са неком његовом блиском родбином?

Окр. Милорад Улемек: После 5. октобра?

Адв. Божо Прелевић: Мислим на брата, децу?

Окр. Милорад Улемек: Не. Ни са ким нисам одржавао никакве контакте.

Адв. Божо Прелевић: Када сте разговарали са господином Шешељом, рекли сте да је то било нешто непосредно пред његов одлазак у Хаг. Да ли се евентуално говорило и о...ајде, окренућу другачије питање. Да ли Вам је било познато да се спрема атентат на Премијера, обзиром да сте добро обавештен човек?

Окр. Милорад Улемек: Кад сам разговарао са господином? Не.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте о томе разговарали са њим, обзиром да он то износи?

Окр. Милорад Улемек: Не.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте покушали, односно да ли сте нудили услуге господину Шешељу да га спасите од Хага?

Окр. Милорад Улемек: Па ја то не бих назвао тако да сам ја њему нудио услуге. Јесам, ја сам му понудио значи дословно сам му рекао, уколико се он боји за свој живот, за живот своје породице, с обзиром на целу ону гунгулу која се тада дешавала испред његове куће, уколико он сматра да живот може да му буде угрожен, значи ја сам му рекао да не знам, могу да му помогнем да се склони, уколико он то сматра и уколико он то хоће да прихвати. Значи у том смислу сам једино понудио и то сам био поведен једино разлогом јер је тада, сви се сећамо кроз и медије и уопште проверавала та нека, не знам прича, да су спремали његово хапшење, да су дошли неки енглези. То ја сада овако из главе извлачим оне приче које су тада постојале и провлачиле кроз медије. Значи у том једном контексту сам му понудио то што сте питали.

Адв. Божо Прелевић: Ви сте у једном тренутку, не знам да ли сам то добро разумео, рекли да је господин Ћурчић био телохранитељ Бебе Поповића? Говорим о господину Ћурчићу, који је био пре тога

Окр. Милорад Улемек: Мој заменик?

Адв. Божо Прелевић: Да.

Окр. Милорад Улемек: Па, да. Ја сам то закључио из тога што кад сам био на том састанку са пок. Премијером код Бебе Поповића у стану, и када сам замолио Бебу Поповића да ми да његово обезбеђење да ме пребаци до места где сам ја оставио моја возила, јер је по мене тада дошао возач Премијера, јавио се значи Бранко Ћурчић са још неким момцима и они су ме пребацили до тог места.

Адв. Божо Прелевић: Да ли сте са Вашег мобилног телефона након атентата звали др. Рисовића из Ургентног центра у Београду?

Окр. Милорад Улемек: Након атентата?

Адв. Божо Прелевић: Да.

Окр. Милорад Улемек: Не. Нисам.

Адв. Божо Прелевић: Ви сте описали у својим изјавама тај раскол и сукоб који је настао између господина Спасојевића и Бухе. Јесте ли Ви у том сукобу били неутрални?

Окр. Милорад Улемек: Да. Ја сам био потпуно неутралан с тим што сам се занимао код Душана Спасојевића, због чега сам ја уплетен у тај сукоб. Значи евентуално су ме занимали ти разлози због чега Љубиша Буха даје како да кажем, тај један нагласак мене, када заиста осим оних свих ствари које сам навео ништа друго нисам имао са њим, нити сам било који пут, осим оног једног пута код Душана кући, дошао у неку несугласицу.

Адв. Божо Прелевић: Хвала.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Због истека радног времена прекида се главни претрес, а наставак ће бити 7. септембра 2004. године, са почетком у 10,00 часова,

- што је саопштено присутнима и раније.

Наставићемо са процесном радњом наставка саслушања првоокривљеног Милорада Улемекa постављањем питања од стране његових бранилаца, осталих бранилаца и присутних оптужених. Након тога ћу ја упознати првоокривљеног Милорада Улемекa са садржином раније саслушаних окривљених и питањем шта има да примети у односу на њихове одбране.

Једна ствар да би констатовали на записнику постављам питање, да ли сте имали све доказе у списима које сте тражили, у циљу припремања одбране?

Окр. Милорад Улемек: Да. Све оно што сам тражио од овог суда, односно Вашег судског већа сам добио.

Председник већа: У циљу припремања одбране сте имали све што сте тражили из списка, у смислу достављања као права да користите?

Окр. Милорад Улемек: Да.

Довршено у 15,29 часова.

Записничар

Председник већа-судија